

December 2013, nr. 6

De Derajeur

**clubblad van
Toerclub Wageningen**

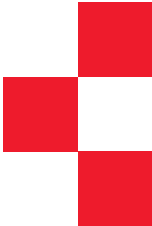

De details maken het verschil

Wat u echt zal inspireren in een keuken van ALNO is de liefde voor het detail waarmee de keuken ontworpen en gerealiseerd werd.

ALNO

Unieke ideeën die altijd weer leiden tot overtuigende oplossingen. Hoogwaardige materialen die uitnodigen tot aanraken en fascineren door hun esthetiek. En de kwaliteit van ALNO die ontstaat uit passie voor de ambachtelijke kunst en de zorgvuldigheid tijdens de verwerking. De eisen die wij steeds aan ons zelf stellen kunt u in al onze keukens ervaren. Omdat het ALNO is.

 van der zandt
K e u k e n - i n t e r i e u r s b v

PLANTSOEN 5 WAGENINGEN • TELEFOON 0317 - 42 36 74
WWW.VDZANDTKEUKENS.NL • INFO@VDZANDTKEUKENS.NL

De Derajeur

Clubblad van TCW

34e jaargang nr. 6, december 2013

Toerclub Wageningen '79

opgericht 1-9-1979, aangesloten bij de NFTU

Clubhuis: Nudepark 81, 6702 DZ Wageningen, tel. 0317 411494

Internet www.tcw79.nl

Bankrekeningnr. 397044941

Ledenadministratie: Frank Fiselier

e-mail: ledenadministratie@tcw79.nl

Redactie: Liesbeth van Agt, Renée Bekx, Niels Dignum, Linda Persoon

E-mail: derajeur@tcw79.nl

Advertenties: Peter Zeeuwe

Bestuur

Voorzitter
Arnold Winkel

Secretaris
Bert Jan Groenenberg
Cerise 16
6708 CG Wageningen
tel. 0317421336

secretariaat@tcw79.nl

Penningmeester
Cisca Noy
penningmeester@tcw79.nl

Lid
Margrit Warmink

Lid/clubtochtencoordinator:
Eelke Westra

Toercommissie

Contactpersoon
Toon Loonen

Lid
Bert Jan Groenenberg
Gerjohn Bos
Tonny de Vaan
Jeroen Roelofs

Vierdaagsecommissie

Contactpersoon
Jacques Teunissen

Lid
Gerard Boudestein
2 vacatures

Beheerscommissie

Contactpersoon
Cisca Noy

Lid
Hans Groeneveld
Henk Scholte
Wijnand Folmer

Activiteitencommissie

Contactpersoon
Menno Bartlema

Lid
Berrie Ruijling
Wim Overdijkink
Liesbeth van Agt

INHOUD

Van de redactie	5
De man met de hamer	7
Groepen TCW, Toertochtenkalender	8
Oggepikt	9
Bierproeven	11
Gran Fondo Roma	12
Vrijwilliger niet voor niks	13
Zo maar wat barpraat	15
Lunchen in de Haut-Languedoc	16
Activiteitenkalender, Schoonmaakrooster	17
Fietsen in Laos	19
Notulen Algemene Ledenvergadering TCW 2013	23
De natuur op de Mont Aigoual	26
Een trio in de bestuurskamer ...	28
De Vuurdoop, Het kerstgevoel bij TCW	30

Van de redactie

Ziezo daar ligt hij weer, de nieuwe Derajeur. En wat voor een. De nieuwe redactie is inmiddels ook geseteld, en dat heeft allemaal invloed, bijvoorbeeld op de snelheid en het gemak waarmee het blad samengesteld wordt. Ondergetekende heeft zelfs een cursus gedaan om optimaal met het programma Editoo om te gaan om dit prachtige blad te maken. Misschien heb ik de cursus nog niet gevolgd op het moment van lezen – dat heeft te maken met het tijdstip van verschijnen, van lezen en van bijwonen cursus – maar je merkt wel dat we het serieus nemen. Nu maar hopen dat de gemaakte kwaliteitslag te merken zal zijn in de volgende uitgaven van de Derajeur.

Er is sinds de vorige editie natuurlijk weer veel gebeurd bij TCW. Wat dacht je van fietsen bijvoorbeeld. En verder... O ja, de Algemene Vergadering is geweest. Dat is ook zo'n gebeurtenis die menig tcw-hart sneller doet slaan. Dat blijkt misschien niet direct uit de opkomstcijfers, maar wel uit de emoties die geuit worden bij de discussies die ontstaan tijdens de vergadering. Zelf vind ik het prachtig, al die emotie en betrokkenheid. Voor mij een reden om altijd naar de vergadering toe te gaan.

Nog veel meer emotie vind je in het resultaat van het interview dat Jora en Renée weer hebben uitgevoerd. Als ik het goed begrijp liepen de emoties hoog op. Iets minder emotioneel, maar zeker even doorleefd is het verslag van Arie en Willy de Keizer over hun reis (uiteraard per fiets) door Laos. Verder kun je door het penningmeesterschap van TCW heen en weer

geslingerd worden tussen plezier en gezucht. Als we Marijke van den Berg en Cisca Noy mogen geloven tenminste; en waarom zouden we dat niet doen.

Maar, hoe emotioneel ook die AV, de nieuwe secretaris Bert-Jan Groenenberg heeft zich niet laten mee slepen, en komt met een feitelijk relaas van diezelfde AV. Dat is maar goed ook. Zo wordt tenminste duidelijk dat het ook nog ergens over gaat in de vergadering. Gelukkig haalt Roel van den Meiracker ons weer snel terug uit al te seriëuze overpeinzing, en legt ons uit dat er eigenlijk geen enkele reden is om niet mee te gaan met de jubileumtocht volgend jaar. Als je 10 dagen fietsen niet ziet zitten, kun je in ieder geval 10 dagen wildlife ervaren. Zo lees je dat de Kleine Trap een enorme pechvogel geweest is. En dat het Przewalskipaard terug is, niet in de natuur, maar in de literatuur. Een andere nieuwkomer in het be-

stuur, voorzitter Arnold Winkel, is in de Derajeur inderdaad 2 bladzijden gedaald. Niet getreurd, als hij maar de helft van al zijn goede voornemens waarmaakt, is zijn leiderschap al geslaagd. En anders kan hij natuurlijk altijd nog even naar zijn eigen spreekuurtje gaan.

Voor wie bang is in een winterdip te raken, of voor wie daar allang in zit, is er hoop. Volg de tip van Margit Warmink om mee te helpen bij een wintertocht. Of laaf je aan het welgevoelde kerstgevoel van collega Linda Persoon. Als ze niet oppast, ga ik Kerst nog leuk vinden! Als laatste wordt middels deze Derajeur hopelijk duidelijk dat bier drinken na afloop maar een saaie gebeurtenis is als je niet goed proeft.

Gezien de dikte van deze Derajeur kan het niet anders dan dat je veel leesplezier zult hebben.

Niels Dignum

Kerstkaarten

Vergeet je (het) kerstkaarten niet op 13 december?

LINTHORST

INSTALLATIETECHNIEK

DUURZAME ENERGIE CONCEPTEN

VERWARMING | KOELING

LUCHTBEHANDELING

WATER | SANITAIR

ELEKTRA | BEVEILIGING

DATA COMMUNICATIE

REGELTECHNIEK

APELDOORN (Hoofdkantoor)
EDE, LEERDAM, KLEEF (DE)

Wenumsedwardsweg 18
7345 AS Apeldoorn

Tel. (055) 3122121

Fax (055) 3121957

WWW.LINTHORST-INSTALLATIETECHNIEK.NL

SPINNING HOUDT JE TOPFIT

WINTERAANBIEDING VOOR LEDEN TCW

Wil je deze winter je conditie op peil houden?
Dan is spinning voor jou de ideale indoortraining!
Er zijn iedere dag spinninglessen en je kunt
meedoen op het moment dat jou het beste uitkomt.
Kijk voor de tijden op het lesrooster:

www.sportcentrumdeplataan.nl

- 1x per week Spinning
- Van 1 oktober tot 1 april
- Gratis proefles
- Geen € 75,- inschrijfgeld
- Maandtarief € 30,50 (i.p.v. € 37,-)

Meedoen?

Bel snel voor een gratis proefles en schrijf je in!

SPORTCENTRUM DE PLATAAN

Plataanlaan 1 • Wageningen • 0317-414114
www.sportcentrumdeplataan.nl

De man met de hamer

Het is wel even wennen hoor. ik was altijd gewend om mijn stukjes te tikken voor pagina 5. Na mijn 'promotie' mag ik mijn hersenspinsels kwijt op pagina 7. Dat lijkt weer op een degradatie, maar ik zal er verder niet over zeuren. Als dit het grootste gevolg is van het voorzitter worden, dan valt het nog reuze mee. En nu we het toch over het voorzitterschap hebben, laat ik dan jullie allemaal nog eens bedanken voor het getoonde vertrouwen. Allereerst natuurlijk de circa vijftig aanwezigen op de ledenvergadering. Maar natuurlijk ook alle niet-aanwezige leden. Waarschijnlijk vertrouwden zij erop dat het wel goed zou komen. Hetgeen zo was.

Omdat de Derajeur van tijd tot tijd ook wel wat verandering kan gebruiken, grijp ik deze gelegenheid aan om het 'Van de voorzitter' te veranderen in 'De man met de hamer'. Hierbij moet ik overigens wel een gemeend woord van dank laten uitgaan naar Jaap Spaan, toch de geestelijk vader van deze snedige (zoals hij het zelf graag noemt) uitdrukking. Dat er een andere foto bij het stuk staat is jullie vast opgevallen. Ik heb mijn best gedaan er zo sportief mogelijk uit te zien....

Valt me al wat op deze eerste twee weken als voorzitter? Ja, op de eerste

plaats dat er meer over de club wordt gesproken dan je als buitenstaander merkt. Mijn mailbox zit bij wijlen aardig vol met TCW-mail. Het gaat over van alles. In elk geval een teken dat onze vereniging veel leden aan het hart gaat. Dus wat mij betreft blijft de mailbox vollopen. Wie echter wat kwijt wil aan mij (of dat nu is als Arnold Winkel persoonlijk of als voorzitter) hoeft echt niet per se te mailen. Ik heb ook telefoon, al zou ik het niet erg vinden als die lekker stil bleef. En natuurlijk kom ik zo af en toe ook op het clubhuis. Eens in de zoveel tijd ben ik in plaats van aan ook achter de bar te vinden. Zie dat ook maar als een soort van openbaar spreekuur. Wie hiervan gebruik wil maken, moet nog wel een tijdje wachten. Op 23 november heb ik mijn laatste bardienst van het jaar gedraaid. Daarnaast fiets ik natuurlijk gewoon mee op de zaterdagochtenden. Daar is het tenslotte ooit allemaal mee begonnen.

Wat betreft dat laatste is er toch een duidelijk verschil met vroeger. Normaal moest ik me altijd stipt op tijd melden op het clubhuis. Eén minuut over negen of in de winter één minuut over tien betekende een rondje alleen rijden of een achtervolging. Zaterdag 30 november blijkt dat het fietsleven van een voorzitter toch wat luxer is in deze. Net voor vertrek richting clubhuis bemerkte ik dat ik een leuke band had. Geen probleem volgens de kapitein, ze komen je wel ophalen. Hetgeen geschiedde. Twintig minuten later was mijn band verwisseld en stond een escorte van acht man voor de deur. Hulde. Ik vraag me overigens wel af of ik ooit na afloop door zo'n escorte ook weer thuisgebracht zal worden.

Hoewel ik de afgelopen jaren heel wat van onze meer dan driehonderd leden heb leren kennen, zijn er nog genoeg mensen die ik nog niet ken. Daar wil ik de komende jaren wel wat aan doen. Dus kijk niet vreemd op als ik ineens met een andere groep dan de (overigens niet bestaande) BC--groep zal meefietsen. Ook de verschillende commissies kunnen een

keer bezoek verwachten. Niet om me overal mee te bemoeien (integendeel), maar om te kijken wat er overal leeft en wie er zoal met wat bezig is. Word niet ongeduldig als je de komende maand nog geen bezoek van mij hebt gehad, want het was ook weer niet mijn bedoeling om alles in een paar weken te doen.

Mijn voorgangers sprak op deze plaats regelmatig van zijn prestaties op de fiets. Ik zal nog eens kijken of ik jullie daarmee de komende Derajeurs ga verblijden. In tegenstelling tot veel clubgenoten zit ik de hele winter op de racefiets. Ik heb niet eens een mountainbike, dus dat is een makkelijke keuze voor mij. Tot nu toe hebben we als winterwegfietsers over geluk niet te klagen. Het weer is de meeste keren redelijk tot goed geweest. En onder leiding van winterwegkapitein Majoor Cees zien we alle uithoeken van de wijde omgeving van Wageningen.

Wat ik nog wil verklappen is dat ik van plan ben om deze winter en het komende voorjaar extra veel kilometers te maken ten einde geen modderfiguur te slaan op de jubileumtocht. Ik ben nu al benieuwd hoe dat gaat bevallen. De gezelligheid lijkt me nu al verzekerd, maar hoe het gaat voelen om acht dagen achter elkaar op de fiets te zitten..... Ik hoop goed natuurlijk.

Tot slot nog één voornemen. Ik kom ook zeker een keertje kaarten, maar de activiteitencommissie zet zijn traditie voort om die kaartavonden (winter of zomer, maakt niet uit) te houden als ik niet kan. Maar we houden moed.

Arnold

Groepen TCW

De A-, B-, C- en D-groep vertrekken om 10.00 uur vanaf het clubgebouw. De ritten worden in de schitterende omgeving van Wageningen gemaakt wat een gevarieerd parcours geeft van vlakke en heuvelachtige wegen. Er wordt op zaterdag gepauzeerd.

Op dit schema worden uitzonderingen gemaakt als de groep deelneemt aan een tocht. Meer informatie hierover is te vinden via het TCW-forum. Na inloggen vind je op dit forum de laatste afspraken voor de A-, de B-, de MTB- en de zondaggroep. Kijken dus!

Alle leden wordt verzocht de gedragscode racefiets en mountainbike te respecteren.

Zaterdagfietsen

Groep A

Wegkapitein: Jocco Dekker,

Afstand: <200 km

Tempo: gem. 30-35 km/u

Toertochten: ja

Groep B

Wegkapitein: Ben Huiskamp,

Afstand: <150 km

Tempo: gem. 28-30 km/u

Toertochten: een deel van de groep in onderling overleg

Groep C

Wegkapitein: Hans Groeneveld,

Afstand: <120 km

Tempo: gem. 26-28 km/u

Toertochten: nee

Groep D

Wegkapitein: Jan v.d. Sande,

Afstand: <120 km

Tempo: gem. 24-26 km/u

Toertochten: ja

MTB-groep

Contactpersoon: Jeroen Roelofs,

Afstand: <75 km

Tempo: gem. 20-23 km/u

Toertochten: ja

Zondagfietsen

De zondaggroep fietst het gehele jaar door op de weg. Kijk op het forum (www.tcw79/forum) of er de komende zondag plannen zijn, of neem zelf hiertoe initiatief door er een bericht op te zetten. Vertrek doorgaans om 9.30 uur. Afstand <100 km, parcours heuvelachtig en vlak en snelheid oplopend tot 30 km/uur gemiddeld. Dit alles in goed overleg met de aanwezigen van de dag.

Tochtenkalender

Datum	Tocht naam	Soort Tocht	Start	Km's
zo 8 dec	De Pedaleurs Cross	MTB	Malden	35 / 45
zo 8 dec	AXA veldtoertocht nr. 2	MTB	Veenendaal	35 / 50
za 21 dec	Oudejaarsstocht	MTB	Stroe	15 / 30 / 45 / 60
zo 22 dec	Oudejaarsstocht	MTB	Stroe	15 / 30 / 45 / 60
do 26 dec	Kersttocht	MTB	Schaijk	30 / 40
vr 27 dec	Wageningse Wintertocht II	MTB	Wageningen	30 / 45 / 60
za 28 dec	Eindejaarsstocht	MTB	Scherpenzeel	20 / 30 / 50
zo 29 dec	Tongelaar Tocht	MTB	Gassel	30 / 45
zo 5 jan	Goed Begintocht	MTB	Escharen, gem. Grave	35 / 45 / 55
zo 12 jan	Veldtoerfietstocht	MTB	Mill	43
za 18 jan	Goudsberg Hel	MTB	Ede	30 / 50 / 75
zo 19 jan	Buitenhuis Classic	MTB	Apeldoorn	30 / 50
zo 19 jan	ATB tocht Oss	MTB	Oss	30 / 45
zo 2 feb	Op en Rond de Witte Ruysch	MTB	Oss	10 / 30 / 45
zo 2 feb	Maasduinen VLD	MTB	Ottersum / Gennep	35 / 50
za 8 feb	Bostoertocht	MTB	Arnhem	30 / 45 / 60
zo 9 feb	BAR - De Internet Jongens - MTB Tocht	MTB	7351 TM, Hoenderloo	35 / 55 / 75
zo 9 feb	Fibberwaarietocht	MTB	Schaijk	33 / 44 / 55 / 70
zo 16 feb	ATB tocht Amerongse berg	MTB	Elst	20 / 35 / 50

Kijk voor meer tochten op www.ntfu.nl

Drukbezochte infoavond lustrumtocht

Onder belangstelling van een kleine 60 TCW-ers heeft de Lustrumtochtcommissie op 26 november haar plannen wat verder toegelicht. De hotels zijn geregeld en we hebben een mooie route uitgezet. We gaan fietsen in vijf groepen. De indeling van de groepen ligt nog niet vast, maar we hebben al wel wegkapiteins gevraagd. De bedoeling is dat iedereen straks kan fietsen in een passende groep. Of dat nu is vanwege de rijsnelheid van de groep, of bijvoorbeeld door met de mensen te fietsen waarmee je anders ook rijdt. We adviseren alle deelnemers zich medisch te laten keuren. Dat zal dit keer voor eigen rekening zijn, of voor die van je verzekering. We zullen wel kijken of we ergens een gunstige prijs kunnen bedingen. In het voorjaar komt er voor de liefhebbers nog een voorbereidingsweekend. We zijn dan van plan pittige routes te rijden in Limburg of de Ardennen. Kort voor de tocht willen we ook nog een GPS-avond organiseren om te zorgen dat GPS-gebruikers met de juiste routes en waypoints op pad gaan. Voor wie er niet bij kon zijn, of voor wie het nog eens na wil lezen: de presentatie staat

JOUW FOTO OP DE DERAJEUR!

Uitgekeken op de voorplaat van de Derajeur? Grijp je kans en lever een nieuwe foto aan die het hele jaar de voorkant van de Derajeur zal sieren. Liefst een foto van een of meerdere TCW'ers in actie. Maar het mag ook een mooie foto van de Mont Aigoual zijn (hint voor de lustrumcommissie).

Stuur je foto in een zo groot mogelijk formaat (dus een zo groot mogelijk bestand) naar derajeur@TCW79.nl. En wie weet, staat die van jou in 2014 op alle zes edities van de jouw lijfblad!

op de ledenpagina van de website. Via die ledenpagina, het Forum en de Derajeur zullen we jullie op de hoogte houden. Maar vraag het ons gerust, als je tussendoor nog iets wilt weten. Succes met de voorbereiding!

Eva Düsterhöft, Arie de Keizer, Herman Winkels en Roel van den Meiracker

de bar op het clubhuis pik je wel eens wat op. Daar kun je dan weer wat beschouwing op los laten en zo heb je dan – als je in vorm bent – weer inspiratie voor een volgende “Opgepikt”.

Trouwens ook in de redactie van de Derajeur pik je wel eens wat op. Ik dacht tot een paar weken geleden dat de traditionele ‘Wintertrio’ niet langer bestond, en dat het fenomeen verder ging onder de kwalitatief mindere naam ‘Wageningse wintertocht’. Tot mijn niet geringe verbazing, blijkt er een heuse wintertrio gehouden te zijn. In de bestuurskamer, nog wel.

Zo kwam ik er ook achter dat er geen biljart meer is in de kroegzaal, en geen dartbord.

Wie dat op zijn geweten heeft, dat weet ik dan weer niet. Speculaties genoeg.

Of wat dacht je van de AV. In het Jaarverslag van de Beheerscommissie staat de volgende frase: ‘Een van de zaken die naar voren kwam is opgepakt.’ Uiteraard riep dit vragen op in de vergadering, even als bij onder getekende. Welke zaak is opgepakt? Terecht vraag natuurlijk. Het ant-

woord luidt: de zaak is opgepikt. Veel duidelijker toch? Iedereen weet dan direct dat het over de Instructie Veilig Alcohol Schenken gaat. Oppikken dus, en niet oppakken.

Uiteraard kun je ook onderweg, op de fiets, iets of iemand oppikken. Dat kan heel leuk, inspirerend en uitdagend zijn. Of een stukje glas kan in je band pikken. Dat is dan weer minder leuk. Tenzij iemand je oppikt om je band te verwisselen.

Kortom: genoeg om op te pikken in de wielersport, en bij TCW in het bijzonder.

Wat die adelaar met fietsen te maken heeft, wilt u weten? Ik heb geen idee! Behalve dat hij ‘overal’ kan komen en goed overzicht heeft om op te pikken, weet ik eigenlijk niet goed waar hij voor staat in de wielersport. Of misschien weet ik dat eigenlijk wel. Gevleugelde klimmers worden wel eens adelaars genoemd. Misschien is dat het.

Ach, weet je, ik laat hem lekker vliegen. Misschien landt de adelaar nog wel een keer.

Niels Dignum

Ja, als je dan toch een vaste rubriek in de Derajeur geclaimd hebt, dan mag het ook wel wat voorstellen. Niet waar?

En als het dan niets is, dan mag het in ieder geval wat lijken. Mee eens, toch?

Nou kijk hier eens... Wat een mooi logo! Als de inhoud van dit stukje niet bevalt, kun je altijd nog de adelaar met TCW-kleuren uitknippen en bewaren. Ik moet zo eerlijk zijn te bekennen dat ik dit staaltje huisvlijt niet zelf uitgevoerd heb. Daar is het ook net iets te mooi voor. Alle credits voor mijn Liefje.

Wat er zo opgepikt aan is? Tja, bij TCW hoor je wel eens wat. En vooral aan

O P T I V E R S U M

Prummel
O P T I E K

V E E N E N D A A L

Kerkewijk 15
3901 EA Veenendaal
Tel. (0318) 510 313
Fax. (0318) 513 649

Veenslag 14
3905 SK Veenendaal
Tel (0318) 524 260

Internet:
www.prummel-optiversum.nl

**KOOP BIJ ONZE
ADVERTEERDERS!**

Deskundige bemiddeling bij
verzekeringen en pensioenen

www.verzekeringsburovanderlinden.nl

Bowlespark 22a 6701 DR Wageningen
tel. 0317-411293, fax 0317 - 416348

van de Wetering
tweewielers bv

Harnjesweg 86

6706 AV Wageningen

Telefoon 0317 - 41 29 02

www.vandewetering2wielers.nl • vandewetering2wielers@wanadoo.nl

Het adres voor fietsen van het merk

Gazelle

BATAVUS

koga miyata
THE QUALITY PEOPLE IN CYCLING

*Wageningse broeder
een unieke Wageningse traktatie € 5,75 per stuk
Bike Bites 5 stuks € 1,80*

A.J. Stolk

**BROOD- EN BANKETBAKKERIJ
HOOGSTRAAT 60 WAGENINGEN
TEL. 0317 - 422688**

Bierproeven

Het voordeel van bierproeven is dat het leuk is; dat het uitnodigt de proeverij te bezoeken; dat het inspireert, misschien wel tot een artikel in de Derajeur. Het nadeel van het feit dat het leuk is, is dat je er nog naar toe gaat ook, en dat je dankzij al die inspiratie niet meer weet dat je geweest was, of het leuk was en wat je geproefd hebt. Gelukkig was Moniek Verbeek zo slim geweest om aantekeningen te maken. (Het was toch geen wijnproeven?) En daar kan ik nu mooi uit putten.

Zo lees ik in de aantekeningen dat de avond verzorgd werd door onze sponsor Woudenberg en met name door Gert Jan Woudenberg en een student Levensmiddelen, die vast een naam zal hebben, maar welke... Ik dacht overigens altijd dat het publiek geheim was dat "Gert Jan Woudenberg" Gerrit Jan Woudenberg heet, maar ik ben blijkbaar de enige TCW-er die van dit geheim afweet. Maar we dwalen af! Bierproeven!

De avond begon met een kleine theoretische inleiding over bockbier, die ik gemist had, maar dankzij de aantekeningen van Moniek toch weet. (Die aantekeningen zijn werkelijk overal goed voor.)

Bockbier, dames en heren is - weten we het nog - een van oorsprong Duits bier dat vroeger alleen in de herfst gebrouwen werd, vanwege de nieuwe oogst van tarwe of gerst.

En omdat het toevallig toch herfst is, werd de avond gevuld met bockbier.

Eigenlijk ben ik niet zo'n fan van bockbier, en ik heb dat ook zeker weer gemerkt, maar er zaten toch wel lekkere bij vond ik. Gerrit Jan en student waren goed op de hoogte van hun eigen producten en konden vertellen over de brouwerij, het ontstaan van het bier, waar het goed bij te drinken is en andere trivia's.

Even een vraagje: wie weet (nog) wat laaggistend bier is en wat bovengistend bier?

Ik wel. In laaggistend bier zit de gist onderin de brouwketel. En bij bovengistend bier dan? Ja...

En nu komt het: lage gisting ontstaat alleen maar bij bieren die bij lage temperaturen gebrouwen kunnen worden. Dit zijn de moderne biertypen als pils. Traditionelere bieren werden niet gekoeld en zijn dus bovengistend.

Misschien is dit een mooi moment om de 7 bieren die we voorgeschiedeld kregen aan ons voor te stellen. Uit de aantekeningen haal ik:

1. Leute van brouwerij van Steenberghe uit België. 7,5% alcohol. Heerlijk gemengd door de Crème Brulée!
2. Wildebok van de Schelde Brouwerij. Bevat 6,5% alcohol een zoet maar dun.
(Een van mijn persoonlijke favorieten)
3. Hertog Jan Bockbier (uit Arcen) bevat 6,5% alcohol en is een mooi karamelkleurig (E115) bier, was zeer vol van

Bierproeven? Kan de Bont voor Bieren daar niets tegen doen?

Lees er alles over op: www.nihuf.blogspot.com

smaak.

(Een die mij herinnerde dat ik niet zo'n bockdrinker ben)
4. Jopen Ambachtelijk gebrouwen in Haarlem. Dit is dan ook meteen het beste Bockbier van het seizoen! Jopen is naam van biervat van 112L (de zgn. 'Jopen vaten'). En lekker was het: Een lekker mild Bockbiertje met een goede volle smaak. Ook de meeste TCWers vonden dit het lekkerste bier van voor de pauze

Na de pauze de hooggistende bieren:

5. Dubbelbock van de Brand brouwerij (7,5% alcohol) Is nu al lekker maar wordt nog lekkerder na 1 jaar rijpen!
6. La Trappe Bockbier gebrouwen bij de Trappisten (7% alcohol). Ongefilterd bier. Vol van smaak.
7. Barbar Bok van brasserie Lefebvre in België. Apart smaakje zat hieraan (zurig, frissig), maar was minder bitter dan de andere bieren.
(Mijn favoriet, met afstand)

Rest mij nog te vertellen dat de avond niet zo geslaagd geweest zou zijn zonder de bakkunsten van Liesbeth. Bedankt Liesbeth! En vooruit Menno ook voor het niet aflatende rondbrengen van die heerlijke versnaperingen.

Het was een mooie avond. Denk ik...

Niels Dignum

PS.

Mocht u denken dat u niemand herkent die op de foto staat, dan kunnen er twee dingen aan de hand zijn.

1. De avond was zo geslaagd dat niemand meer herkenbaar in beeld wilde zijn.
2. Fotograaf Berry was zo onder de indruk van het gebeuren, dat hij per ongeluk een foto bij de burens heeft gemaakt.

Gran Fondo Roma

Een buitenkansje! Dat vonden we toen we, op zoek naar een leuke cycloportieve tocht om in de herfstvakantie te fietsen, op de Gran Fondo Roma stuitten die op zondag 13 oktober voor de tweede keer verreden werd. Rome stond al op onze verlanglijst, nadat we enkele jaren geleden al eens in de recordtijd van één dag heel Rome gedaan hadden. De inschrijving werd geregeld, de vliegtickets besteld en op 11 oktober kwamen wij in Rome in het piepkleine appartement dat wij als uitvalsbasis hadden gekozen omdat het dicht bij de start en finish lag en bovendien in de hippe maar toch gezellige woonwijk Testaccio. De temperatuur: tussen de 22 en 25 graden, en dat zou het de hele week blijven. Na een landingsdrankje op het eerste het beste terrasje, dat de rest van de week ons stamterras zou blijven, gingen we de stad in om eerste indrukken op te doen en onze inschrijfnummers en het 'pacco gara' op te halen in het fietsdorp dat was opgericht op het Circus Maximus.

De cyclo

Omdat Menno te midden van 5000 deelnemers toch niet in de prijzen zou vallen, was besloten dat we dat we samen de 104 km met 1567 hoogtemeters zouden gaan rijden, gewoon als een toertochtje. Om 8.00 uur was de start bij het Forum Romanum: een bijzondere ervaring om daar te midden van 5000 anderen in het – verplichte – identieke koersshirt te staan, met uitzicht op het beroemde Colosseum. Op soepele wijze werden we zo snel mogelijk de stad uitgeleid door de Via Appia en een snelweg die speciaal voor ons was afgesloten. Het eerste deel van de koers – vooral langzaam stijgend – bevatte drie klimmetjes met aparte tijdwaarneming, en we hadden afgesproken dat Menno zich op die plekken mocht uitleven. Helaas, al snel na het begin van de eerste klim haalde ik hem in: de derailleur werkte niet mee. De tweede klim had een finish van zo'n 500 meter à 18%. Velen werden daar te voet gesteld en vlak voor Menno viel een deelnemer pardoes om, waarna ook hij een stukje moest lopen.

Ikzelf kon gelukkig wel op de fiets blijven dankzij mijn 30/30 combinatie. Op de derde klim ging alles wel goed, alleen hebben we nooit de uitslagen van de drie klimstukjes terug kunnen vinden op internet. We waren inmiddels in de Castelli Romani beland, een groepje welvarende forensendorpen waaronder Castel Gandolfo, bekend van het buitenverblijf van de pausen. Tegen die tijd bleek het beloofde autovrije parcours alleen te bestaan voor de kop van het peloton, want steeds meer auto's kruisten ons pad. Vervolgens restte ons nog 30 kilometer afdalen, terug naar Rome. Gelukkig is Menno na vele vakanties in Italië gewend om als een Italiaan te denken en handelen in het verkeer daar en hij loodste mij op soepele wijze naar de finish, waar de pasta party plaatsvond in de Termen van Caraccala. Onder het motto 'Prima la donna' eindigde ik voor het eerst en vermoedelijk voor het laatst vóór Menno in de einduitslag: als 3097e in een tijd net binnen de vijf uur. De winnaar had er maar zo'n 2 uur en 39 minuten voor nodig gehad, maar de laatste deelnemer die binnenkwam had er een hele dag voor uitgetrokken en deed er 12 uur en 10 minuten over.

Meer fietsen

Naast de cyclo hebben we ook twee keer een tochtje gemaakt over het fietspad langs de Tiber dat de hele stad doorkruist. Hiervan werd druk gebruik gemaakt en niet alleen door fietsers: ook voor hardlopers bleek dit een geliefd parcours te zijn. Met enige kronkels en obstakels kwamen we in de rafelranden van Rome terecht, hoewel de stad nooit echt uit beeld verdween. Wel liep het parcours een tijdje over een rietomzoomd dijkje, zodat je toch het gevoel kreeg buiten te zijn. Best prettig ter afwisseling met de drukte van de grote stad.

Een derde fietstochtje bracht ons op de via Appia. Grotendeels bestraat met kinderkopjes en voor een klein gedeelte met de originele grote keistenen uit de Romeinse tijd is dit geen ideale weg om op te fietsen. Gelukkig zijn er op veel plekken wandelpaadjes langs de straat

Landingsdrankje op het stamterras.

Bij de start met op de achtergrond het Forum Romanum.

Als je het per se wil, kun je best fietsen op de Via Appia.

waar je best op kunt rijden. Aan de via Appia zijn veel restanten van Romeinse bebouwing te zien waarvan een

deel bezocht kan worden. Ook zijn er enkele catacomben, oude ondergrondse begraafplaatsen. Een leuk uitstapje. Je kunt op verschillende plekken in Rome fietsen huren, onder andere in het park bij Villa Borghese. En als de voortekenen niet bedriegen, heeft Rome binnenkort ook een fietsenplan zoals dat al langer in andere grote steden bestaat. Daarnaast zijn er nog diverse bedrijven die geïgidste fietstochten aanbieden langs de bezienswaardigheden. En daar zijn er nogal wat van, want Rome is een prachtige stad waar op elke straathoek wel weer wat anders ouds te zien is. Een aanrader!

Tot slot een tip: ga nooit met een zware fietskoffer waar een wielje aan ontbreekt lopen zeulen op een station waar de lift het niet doet. Wijs geworden van onze ervaring op de heenweg hebben we bij vertrek maar gewoon een taxi laten komen!

Liesbeth

Vrijwilliger: niet voor niks

MTB-toertocht 27 december

Vraag: Wat is er nou zo leuk aan mtb-en en racen bij TCW?

Antwoord: Bij TCW is fietsen een teamsport.

Huh? Jazeker, leden fietsen mee voor de gezelligheid, de onderlinge strijd, de geestelijke, fysieke en technische ondersteuning onderweg en de leut na afloop (meerdere antwoorden mogelijk). En niet alleen het fietsen zelf, ook al het vrijwilligerswerk eromheen is *van iedereen* en *voor iedereen*. Teamwork. En met die inzet zijn we* zo blij, dat we vrijwilligers extra in de watten leggen. Maarrrr... niet iedereen is daarvan op de hoogte hebben we gemerkt. Zien we een bemodderde pijlsetter zijn koffie in het clubhuis met gepast kleingeld betalen. Heel attent, maar dat kan natuurlijk niet. Daarom een update voor iedereen die 27 december aantreedt om van de tweede mtb-tocht van deze winter een groot succes te maken.

- Consumpties in het clubhuis en bij de pauzeplaats hoeft je als toertochtvrijwilliger niet zelf te betalen. Dat geldt voor koffie, het broodje bal tussen de middag en het biertje/frisje na afloop.
- ExtraExtraExtra: 27 december, de dag na kerst, zijn er oliebolletjes en glühwein voor de deelnemers, en dus ook voor de vrijwilligers.
- De medewerkers achter de bar – ook vrijwilligers – kennen niet iedereen. Help ze even en meld dat je hebt meegewerkt met pijlen/parkeren/inschrijven/catering etc etc.
- De organisatie (eveneens vrijwilligers) legt een namenlijst achter de bar en probeert die

zo actueel mogelijk te maken.

- Wie naast zijn vrijwilligerstaak kans ziet om de tocht te fietsen, hoeft niet te betalen voor de inschrijving.
- De interne opleiding tot cateraar/pijlsetter/parkeerwacht is gratis.
- Draag een TCW-shirt, dat helpt bij de herkenning.
- Alle andere TCW-ers, ook als ze een TCW-shirt aan hebben, betalen natuurlijk wel voor hun consumpties en de inschrijving. Verschil moet er zijn. Maar eigenlijk is dit een overbodige mededeling.

Bonusaanbieding: Wie 27 december meehelpt, kan rekenen op ontelbare dankjewel's, blije gezichten, enthousiaste verhalen en – tja – nogal wat melige maar best wel leuke grappen. Van deelnemers en van collega-vrijwilligers. Last van een winterdipje? Zoveel vrolijkheid doet je hart smelten. Mis het dus niet!

Margit Warmink, namens het bestuur

ONDERHOUD
VIRUS VRIJ MAKEN
NIEUWE TARIEVEN
NU SLECHTS

€ **35**

HARDWARE
ONDERHOUD
NETWERKEN
REPARATIE
WEBSITES

OPNIEUW
INSTALLEREN
INCLUSIEF
BACKUP
€ **60**

DE
PROBLEMEN
BIJ U THUIS
WORDEN
OPGELOST
WANNEER
U TIJD HEEFT

Netpulzzz

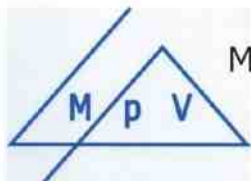
T | 0317 - 41 14 13 E | info@netpulzzz.nl W | www.netpulzzz.nl

Nudepark 122, 6702DX Wageningen

WOUDENBERG

wijnhandel

Een wereldwijd assortiment

Massagepraktijk Valentijn

Valentijn van den Berg
Sportmasseur NGS

t: 06 43 55 94 66
e: mpvalentijn@gmail.com

sportmassage
blessurepreventie
ontspanningsmassage
oefentherapie

Schoonmaakbedrijf DE WASBEER

- glazen wassen
- dakgoot reiniging
- interieur van bedrijven

Bernardstraat 15 - 6707 CH Wageningen
tel. 0317 460007 - Mobiel 0651363245

Zomaar wat barpraat

Op een mooie zaterdagmiddag schuif ik aan bij de eerste fietsers terug van hun tocht. Aan de bar zitten Peter v. Amersfoort & Rien Spee en achter de bar staat... hoezee de voorzitter, Arnold! Met de intentie om wat stof voor de Derajeur op te vangen begin ik met de heren te kletsen. We komen op het onderwerp mountainbiken in de winter. Het schijnt niet altijd zo te zijn geweest dat iedereen bij de eerste blaadjes op de mtb springt, nee, dat is gewoon een soort hype aldus de mannen aan de bar. Sinds zo'n 20 jaar is het mtb-en 'in'. In hun tijd (zij waren leden die je nog met een nummer kon benoemen) reed je de hele winter door op de racefiets, weer of geen weer. Ik kan toch een kanttekening plaatsen, want waren de fietsen toen ook niet een stukje degelijker? Rien en Peet vertellen dat ze maar 2 of 3x per jaar de tochtjes moesten afblazen vanwege bijvoorbeeld hevige sneeuw. In wintertijd werd de dichtsbijzijnde voedsbalkantine opgezocht om te ontdooien. Wat waren ze vroeger toch een bikkels he!

Iets later komen Henk Scholten en Ger Kramer binnen. Zij hoorden in 1979 ook bij de groep eerste leden. Ze vertellen dat het huidige TCW clubhuis, al het 4e clubhuis is. Misschien was mijn opmerking tijdens de ALV 'als fietsclub heb je toch niet perse een clubhuis nodig' ondanks hevig protest dan toch terecht? Je kunt immers bij grond-verkoop weer op zoek naar iets anders? Nee, ik begrijp niets van, het gaat helemaal niet om het fietsen maar om... nou ja dat hoeft ik niet te vertellen.

Als ik over één van mijn baantjes praat, komt Arnold ook aan het woord. Ik vertel dat ik 2 nachten bij Leerdammer kaas heb staan in- en uitpakken (als werkloos persoon moet je immers alles proberen). Arnold is niet verbaasd, hij vertelt wat hij deed toen hij net was afgestudeerd en dat is ook niet om over naar huis te schrijven; kuilen graven voor de papierfabriek Parenco. Uiteindelijk kom je wel aan werk!

Het laatste onderwerp is het jubileum. Daar kan iedereen natuurlijk over mee praten. Een paar mtb-ers hebben mij voorgesteld als organisator van het feest. Dat heeft een reden, want ik heb een afstudeerfeest gegeven en blijkbaar viel dat in de smaak (of zouden alleen het de drankjes op mijn kosten zijn geweest??). Voorzitter Arnold benutte die kans meteen en benoemde mij die avond tot verantwoordelijke. Nou, hopelijk heb ik dan geen ambitieuze baan heb in de Aziatische voedingsbranche? Over Azië gesproken, daar zit mijn beste medereporter mevrouw Bekx. Even een onvrijwillige update van haar kant:

Renée is de wijde wereld in getrokken.

'In Hangzhou weer een fiets gehuurd, lang leve China als fietsland! Ik snap nu dat in Nederland een Chinees op de snelweg ging fietsen want hier is het normaal om op de 'main road' te fietsen. Ik was ook op een drukke straat aan het fietsen, stopt er politie voor me, zwaailichten gingen aan en 4 agenten stapten uit. Ik kreeg het warm want ik was bang dat ik hier niet mocht fietsen. Gelukkig liepen de agenten een zijstraat in.'

Zo dat was mijn bijdrage aan het clubblad. Hopelijk zie ik jullie weer op de fiets, want zoals jullie misschien hebben gehoord had ik mezelf overtraint verklaard. Ik heb geleerd dat te fanatiek sporten niet bevorderlijk is voor fietsplezier en snelheid, dus heb ik 3 maanden alleen erg rustige dingen gedaan. Na overleg ga ik het nu weer langzaam oppakken, dus tot op de fiets!

Jora

Lunchen in de Haut-Languedoc

Vanaf 1990 gaat uw buitenlandreporter met een select groepje fietsvrienden in de zomervakantie voor een week of wat langer de beentjes pijnigen in de bergen. Afwisselend in de Franse Alpen, de Pyreneeën, de Dolomieten, het Centraal Massief, de Apennijnen of de Zwitserse of Italiaanse Alpen. Waren we in 1990 nog jong en onbezonnen, inmiddels begint het een oud en bezadigd gezelschap te worden waarbij het fietsen langzaam wordt verdrongen door uitgebreide bacchanalen, in het begin alleen 's avonds, maar de laatste jaren ook tussen de middag. Dit jaar was het omslagpunt bereikt waarbij het tafelen met de lunch meer tijd in beslag nam dan de zuivere fietstijd. Dat dit niet alleen door pure overmacht kwam zal blijken uit onderstaande beschrijving.

Na een leuke cyclo in Ambert verkaste ons gezelschap op maandag 8 juli naar het zuiden om een klein weekje te gaan bakken en braden in de Languedoc. Na een autorit van ± 400 km kwamen we rond lunchtijd aan in de eerste etappeplaats Lodève, gunstig gelegen pal naast de A75. Jaap en ik hadden weliswaar 's ochtends een vliegende start gehad, maar hebben vervolgens onderweg door strakke navigatie en een korte koffiestop toch dermate veel tijd verloren dat bij aankomst de u welbekende heer Stokvisch breed grijnzend al achter zijn tweede fles wijn op het terras van het hotel zat te brallen. Nu was het geen straf om aan te schuiven want de keuken en de wijnkelder in dit hotel-restaurant 'de la Paix' zijn van een uitstekende kwaliteit. Gezien de zomerse omstandigheden was er bij de lunch een duidelijke voorkeur voor rosé, terwijl bij het avondeten de witte wijn geprefereerd werd. U begrijpt dat het hier om echte kenners gaat, die wars van grote namen of hoge prijzen, tot het uiterste gaan om de wijnvoorraad tot op de bodem te doorgronden.

Na deze lichte lunch was de animo om nog een stukje te fietsen erg gering; de meerderheid koos voor een etappe van 12 km naar het Lac du Salagou waar aan het water de nasmaak van de wijn weggespoeld kon worden met koele biertjes. Er moest tenslotte de nodige moed ingedronken worden voor de zware terugweg van eveneens 12 km.

Op dinsdag is de intentie om wat kilometers te maken in ieder geval nadrukkelijker aanwezig dan de dag er voor. Er staat een rondrit door de Monts d'Orb, een middengebergte tot ± 900m hoogte, op het programma met verschillende afstanden naar gelang de behoefte. Jocco en ik gaan voor de lange afstand van 165 km en zien de rest van de fietstocht niemand anders meer van ons gezelschap. De restaurants in dit gebied zijn dun gezaaid en als we rond 13.00 uur na een lange afdaling van de Col de l'Ourtigas (988m) in het kleine dorpje Combes een terrasje zien, hoeven we niet lang na te denken. Zonder goed te kijken stappen we in onze fietskleren het terras op en blijken dan in een toprestaurant te zijn beland:

Verrukkelijke overmacht!

l'Auberge de Combes. Wat een pech! Kijk op www.aubergedecombes.com; ik heb als reporter niets meer over dit uitstekende etablissement toe te voegen.

We beginnen met een Aperitif Maison en kiezen daarna voor het Menu Balade de Père, een viergangenmenu met stuk voor stuk creatieve en zeer verfijnde gerechten. Dat vraagt om een mooie fles rosé van Saint Chinian gevolgd door een mooie witte Corbières; beide vrij bijzonder omdat de hoofdmoot van de wijnen uit deze regio bestaat uit krachtige rode wijnen. Hadden we bij binnenkomst al veel bekijks en leidde het ontkurken van de eerste fles wijn tot de nodige hilariteit bij de andere gasten, bij het doorkomen van de tweede fles wijn kon de dag aan de andere tafels niet meer stuk. Het moge duidelijk zijn dat dit ook voor ons gold, maar dan om gehele andere redenen.

Na een oponthoud van ruim 2,5 uur valt het niet mee om weer op de fiets te klauteren. We moeten nog ruim 60 km en het is geen pretje om onder een brandende zon de nog resterende klimmetjes te doen. Ervaringsdeskundigen weten dat de drank na een kwartier is uitgewerkt en dat die zich dan tegen de coureur begint te keren. Maar met zo'n lunch achter de kiezen, is de glimlach op het gelaat standvastig, zeker als we besluiten een laatste lusje van 15 km over te slaan.

Het zal de volgende dagen lastig worden om de gastronomische ervaringen in Combes te overtreffen. We doen woensdag in de rit naar het Cirque de Navacelles, een prachtige diepe kom in een tamelijk vlak woestijnlandschap, nog wel een dappere poging. Dit keer zijn we met zijn vieren op weg gegaan voor 131 km waarbij Jocco en ik als deskundige lunchers vooruit worden gestuurd voor het zoeken van een aangenaam adres, waar Gerrit en Jacques dan later zullen aansluiten. Dat adres vinden we na ruim 100 km in het toeristische dorpje Saint-Guilhem le Desert in de Gorges de l'Herault: hotel-restaurant Le Guilhaume d'Orange (www.guilhaumedorange.com). Jocco en ik nemen plaats op het terrasse ombragée onder de platanen en bestellen een lekker flesje wijn op aanra-

den van de sommelier. Als Jacques en Gerrit komen, hebben we de lunch al zowat achter de kiezen en is het flesje wijn soldaat gemaakt. Gelukkig bestellen de heren ook een flesje en we werpen ons graag op om hun daarvan zoveel mogelijk te ontlasten. Ook nu valt het na de lunch niet mee, zeker niet omdat de temperatuur is opgelopen naar 37 graden en er weinig schaduw te vinden is. Gelukkig voert de resterende route wel door een interessant stukje van de Languedoc met witte topwijnen zoals de St. Saturnin en de Montpeyroux. Onthouden voor als we nog eens in de buurt zijn.

Het niveau van de lunch past zich de volgende dagen aan aan het afnemende niveau van de fietsconditie. Tijdens de verplaatsing van Lodève naar Fabrezen (30 km ten Zuid-Oosten van Carcassonne) weten Jocco en ik nog wel een aardig restaurantje te vinden in Bize-Minervois, maar van gastronomische hoogstandjes is dan al geen sprake meer. In een donker hol spoelen we een eenvoudige doch voedzame maaltijd weg met karafjes rosé tot Jacques aansluit voor de laatste 30 km naar Fabrezen. Daar blijkt dat Fawlt Towers een dependance geopend heeft in Frankrijk: Hotel Le Clos des Souquets. Vraag na en huiver...

Vanuit Fabrezen rijden we twee rondritten op zoek naar wederom fraaie lunchplekken. Op vrijdag is dit een rit naar het Montange Noire, het trainingsgebied van de gebroeders Jalabert. Na een bezoekje aan het fraaie maar dan nog weinig levendige Minerve, rijden we via de mooie Canyon de la Cesse richting de beboste heuvels van dit middelgebergte. Mooi om te ervaren hoe het landschap van een droge en warme streek in slechts enkele tientallen kilometers in een groen en bebost heuvels landschap kan veranderen. Alleen jammer dat de horeca daar dun gezaaid is. Uiteindelijk vinden we een leuk adresje in Lespinassière in een oud schoolgebouwtje. Als Jocco en ik aankomen is de eigenaresse net haar autootje aan het uitladen wat betekent dat we even moeten wachten op ons bord vol lekkernijen. Dat geeft Gerrit en Jacques de kans om zich bij ons aan te sluiten en zo

kunnen we na deze aangename stop met zijn vieren de hitte in duiken voor de laatste 45 kilometers naar Fabrezen.

De laatste dag rijden we een rondrit door het Katharenland, een gebied tussen de Pyreneeën en de Haut-Languedoc bezaaid met oude kastelen en ruïnes. Een van mijn favoriete fietsgebieden door de mooie kleine wegen, prettige klimmetjes en het afwisselende landschap. Omdat Jocco al met het vliegtuig naar huis is, rijd ik deze dag samen met Jacques en we vinden een mooie lunchplek bij een klein hotel-restaurant in Tuchan. Niet bijzonder maar wel leuk omdat ik daar met Liesbeth 2 jaar geleden heb gelogeed toen we meededen aan de cyclo 'Sur la route des Cathares'.

De fietsvakantie zit er daarmee weer op en wat rest is bovenal een mooie herinnering aan de lunch in Combes. In dit relaas ontbreken nog een aantal lunchervaringen die hier kort voor of na plaatsvonden en die zeker het vermelden waard zijn:

- Op de heenreis naar Ambert zijn we op een gegeven moment vanaf Beaune binnendoor gestoken naar het zuid-westen. Na 25 km kom je dan in St. Léger sur Dheune; vlak voor de brug zit aan de rechterkant een prima restaurant met vooral een voortreffelijke wijnkaart. We kozen voor een aantal flessen Montagny Premier Cru; een mooi begin van ons culinaire avontuur.

- De snackkar aan de voet van het dorpje Cucugnan en met uitzicht op Chateau Queribus bracht Lies en mij een heerlijke eenvoudige lunch op de dag nadat we vertrokken waren uit Fabrezen. We zijn hier mede naartoe gegaan naar aanleiding van een uitstekende recensie van Frans Demarteau, een vooraanstaand gastronom uit midden-Limburg.

- In de week na de fietsvakantie hebben Liesbeth en ik een soortgelijke ervaring gehad als Jocco en ik in Combes. Ditmaal waren we na een fietstochtje vanuit Ille-sur-Tet beland in de Cave Coöperative van Bélesta, tevens hotel-restaurant Riberach. Heerlijk verfijnd eten en fantastische wijnen. Zie www.riberach.com. Ben je in de buurt, dan erop af!

Menno Bartlema

Activiteitenkalender

13 december 2013	20.00 uur	Kerstkaarten
27 december 2013		Wintertocht 2
4 januari 2014	20.00 uur	Nieuwjaarsborrel
24 januari 2014	07.00 uur	Deadline Derajeur
14 februari 2014	20.00 uur	Kaartavond

Schoonmaakrooster

Maandag 16 januari

Gerrie Wijnen
Annelien Huiskamp
Jos Cobussen

Maandag 10 februari

Jan Corduwener
Timo Hoefsloot
Gretha Jansen

Maandag 10 maart

Henk Roffelsen
Ger Kramer

Maandag 7 april

Arie de Keizer
Willy de Keizer
Ronald Brussen

EPS-printingservice.nl

06-50510578

Voor al uw
Belettering
reclame
promotionele artikelen

Administratie- en belastingadviesburo PABa

Ton Post
Belastingadviseur

Tarthorst 1161
6708 JL Wageningen
Mob. 06-22692519

Bezoek ook aan huis

PABa is lid van het College van Belastingadviseurs

Holle Bolle Gijs

Tel. 0317-418418

www.hollebollegijs-wageningen.nl

Smit Moormann
notarissen

notarissen

mr. J. Smit (tevens estate-planner)

mr. H.N.G. Moormann (tevens NMI-mediator)

Gen. Foulkesweg 11
postbus 24
6700 AA Wageningen

t 0317 425 333

f 0317 420 766

notaris@smitmoormann.nl

REISORGANISATIE

EIGENWIJS OP REIS

www.betuwe-express.nl

Fietsen in Laos

Deze winter hebben we negen weken in Laos gefietst. We zijn begonnen in het noorden aan de grens met China en hebben de tocht afgesloten in het uiterste zuiden op de grens met Cambodja. Het noorden is erg bergachtig met een schitterend karstgebergte en interessante dorpjes van etnische bevolkingsgroepen. In het zuiden heb je prachtige watervallen en de 4000-eilanden in de Mekong. De oude koningsstad Luang Prabang is een juweeltje, maar ook de hoofdstad Vientiane is interessant. Nergens ter wereld zijn we zoveel toerfietsers tegengekomen als tussen Luang Prabang en Vientiane. Laos lijkt een knooppunt voor wereldfietsers.

Laos ontdekken

Toen we in december vertelden, dat we 9 weken in Laos zouden gaan fietsen, waren er twee standaardreacties, "Jullie zijn toch nog maar net terug uit Afrika?" en "Laos, daar hebben jullie toch al een keer gefietst?". Het eerste is wel waar, maar laten we het zo zeggen, "de tijd dringt" en de wereld is nog zo groot. Het tweede is niet waar, maar men bedoelt dan onze fietsreis in Cambodja in 2010, maar Cambodja verschilt zowel landschappelijk als cultureel veel van Laos. Wel hebben beide landen in de recente geschiedenis te maken gehad met heel veel oorlogsellende, en aan het eind van de fietstocht hebben we in Laos toch nog een Khmer tempelcomplex uit de Angkor-periode ontdekt bij Champasak, dus even hebben we ons in Angkor Wat gewaand.

Laos heeft een oppervlak van 6 keer Nederland en heeft 6,7 miljoen inwoners. Zo'n 60 % van de bevolking is Boeddhistisch en na het communistische bewind lijkt het Boeddhisme zelfs weer op te leven. Als munt hebben ze de Kip (10000 Kip = € 1).

Fietsen in onbekende landen is als een ontdekkingsreis en een beetje kennis van de geschiedenis is dan cruciaal. Laos is in de 14e eeuw gesticht door Fa Ngum als het

Fietsroute

koninkrijk Lang Xang, het rijk der miljoenen olifanten. Een koopman van de VOC, Gerrit van Wuysthoff, bezocht op uitnodiging van koning Surinya Vongsa in 1641 als eerste Europeaan Vientiane en werd met veel ceremonieel ontvangen. Hij reisde over de Mekong vanuit Phnom-Penh, maar ondervond grote problemen bij de watervallen bij de 4000-eilanden op de grens met Cambodja. Opvallend was wel, dat in het Nationaal museum een Nederlands kabinet werd getoond dat geschonken was door Van Wuysthoff, maar dat tussen alle meer recente giften Nederland uitblonk door afwezigheid. In 1710 splitste het koninkrijk in drie delen, Luang Prabang, Vientiane en Champasak. In 1893 werd Laos door de Fransen veroverd en in 1954 werd Laos onafhankelijk. In 1960 vond er een communistische staatsgreep plaats en daarna grepen de Amerikanen in en begon de tweede Indochinese oorlog (Vietnamoorlog). In Laos werden meer bommen afgeworpen dan tijdens de 2e wereldoorlog in Duitsland en Japan samen. In 1975 werd de Democratische Volksrepubliek uitgeroepen, maar sinds 1991 wordt een hervormingsbeleid ingezet.

De oude en recente geschiedenis lopen als een rode draad door onze tocht: een bezoek aan de grotten bij Nong Khiaw waar de regering en de bank van Luang Prabang waren ondergedoken tijdens de Vietnamoorlog, de koninklijke uitstraling en de prachtige tempels van Luang Prabang, het nationaal museum en de monumenten in Vientiane en het monument van een verzameling Amerikaanse bommen op het Bolaven plateau. De Mekong is in Laos de "blauwe draad", komt Laos binnen bij de groene driehoek (Birma, China, Laos), loopt dan langs

Monument van Amerikaanse bommen op het Bolaven plateau

Akha dorpje bij Muang Sing

Luang Prabang en Vientiane en verlaat Laos in het uiterste zuiden op de grens met Cambodja. We hebben tijdens onze tocht de Mekong op heel veel plaatsen kunnen bewonderen.

De route

Het routekaartje geeft in blauw onze route (3100 km) aan. We zijn begonnen in Chiang Rai in het noorden van Thailand. In Chiang Khong op de grens met Laos nemen de meeste fietsers de ferry (2 dagen) naar Luang Prabang. Wij zijn echter via Luang Namtha naar Muang Sing gefietst, en verder via Oudomxai naar Muang Khua. Een ferry over de Nam Ou rivier bracht ons tot Nong Khiaw en daarna zijn we via Luang Prabang en Vang Vieng naar Vientiane gefietst. Van Vientiane via de Friendship bridge nr 1 nog een stukje door Thailand om bij Thakhek via de nieuwe Friendship bridge nr. 3 in Laos terug te keren. (Binnenkort wordt de Friendship bridge nr 4 bij Chiang Khong geopend). We hebben vervolgens een lus gemaakt over het Bolaven Plateau en zijn daarna doorgefietst naar de 4000-eilanden op de grens met Cambodja. Weer teruggefietst naar Pakse met uitstapjes naar de Kingfisher lodge in het Xe Pian NP en de Vat Phou in Champasak. Na nog een dag fietsen in Thailand weer de bus genomen naar Bangkok.

Uitgelicht

Na 60 intensieve fietsdagen (en 2615 foto's) is er heel veel materiaal om over te schrijven: de reis, cultuur, landschappen, ontmoetingen, onverwachte situaties, pech etc. Te veel voor één Derajeur. Daarom hier slechts 3 plaatjes met 3 praatjes.

De provincies Bokeo en Luang Namtha zijn vooral populair vanwege de mogelijkheden voor ecotreks en bezoeken aan dorpjes van etnische minderheden. In het dorp Muang Sing, in de NW hoek bij de groene driehoek, hebben we een schitterende fietstocht gemaakt langs de dorpjes van de verschillende stammen. Je fietst over onverharde wegen en paden tussen bananen- en suikerrietplantages door. Af en toe moet je door een beek en

kom je in een dorp. De paden stonden niet op de GPS kaart, maar een boekje gekocht in onze lodge gaf keurig aan waar de dorpen lagen en welke stam er in het dorp woonde. Het voordeel van "wild" rondfietsen ipv georganiseerd, is dat je het dorp op de meest authentieke wijze kunt bekijken, zonder alle poespas als je met een gids bent. Direct rond Muang Sing is een vruchtbaar en open gebied, maar het overgrote deel van het noorden van Laos is dicht bebost en een ruig bergachtig gebied.

We hadden het plan om naar het uiterste noorden bij Phonsali met de oude Chinese settlements te fietsen, maar het weer in het noorden kan snel omslaan en de onverharde weg veranderde 's nachts in een modderpoel en we waren gedwongen een stukje af te snijden. De lange boottocht over de Nam Ou rivier werd zodoende wat korter, maar het mooiste gedeelte hebben we zeker gedaan. De boot was overvol, maar de uitzichten waren adembenemend. Een bezoek aan de Tham Pha Thok grot in Nong Khiaw was indrukwekkend. In deze grot in een karstgebergte was tijdens de Vietnamoorlog o.a. een ziekenhuis gevestigd, de nationale bank en de regering van Luang Prabang.

Naar Luang Prabang ging de route door een prachtig landschap over een highway die niet erg druk was. Prima fietsterrein en niet erg zwaar. In Luang Prabang hebben we veel tempels, de mooiste waterval van Laos en een grot aan de Mekong bezocht. Ook hebben we een klasieke balletuitvoering van de Phralak Phralam (Ramayana) in het theater van het koninklijk paleis bijgewoond. Na Luang Prabang volgde een zwaar gedeelte tot Vang Vieng. Het eerste deel volgden we een (ongebruikelijke) onverharde route langs de Mekong, erg mooi, maar in het tweede deel werd een nieuwe asfaltweg aangelegd en daarom heel erg stoffig en zwaar. Tot twee keer toe hebben we toch een klein stukje met een "bakje" moeten doen om op tijd een accommodatie te bereiken. De route loopt door een karstgebergte en het was puur genieten van de prachtige uitzichten. Mooie beklimmingen werden gevolgd door nog mooiere afdalingen. Vang Vieng is een echt backpackers (hippy) dorp. Nadat wij weer

Karstgebergte en rivier bij Vang Vieng

vertrokken waren heeft de politie alle lodges gesloten. Na de bamboebrug over de rivier is het Maylyn resort met verschillende leuke bungalows, de "my pick" uit de Lonely Planet. Echter, als je daar om drie uur aankomt, ben je eigenlijk kansloos en een briefje met "Today full, come tomorrow" hing al op bij de ingang. We hadden als echte TCW'ers flink dorst na zo'n fietstocht en besloten hier toch maar eerst een Lao-beer te drinken. De manager Hat zag onze bagage achterop de fietsen en we vertelden, dat we ook een tent en matrassen bij ons hadden, maar dat we er vanuit gingen dat je bij Maylin niet zou kunnen kamperen. Met een brede grijns vroeg hij ons even mee te gaan en liet ons aan de andere kant van een beek een prachtig grasveldje zien waar we onze tent konden opzetten. Het mooiste kampeerplekje van Laos bij het beste restaurant van Vang Vieng. De andere ochtend keek Joe, de Ierse eigenaar uit zijn raam een mopperde tegen zijn Laotiaanse vrouw: "There are refugees on my lawn!". De volgende dag was er 's morgens wel een bungalow vrij, maar we hebben toch maar drie nachten gekampeerd. Ook vanuit Maylin kun je weer prachtig fietsen, zolang er echter geen spoeiwagen voor je rijdt en de modder binnen tien meter de spatborden doet vollopen.

In Vientiane waren we precies op de helft van onze tocht. Ons visum van 30 dagen was bijna verlopen en om de tramalant met het aanvragen van een nieuw visum in Vientiane te omzeilen, besloten we een "visa-run" te doen. Dus bij de Friendshipbrug over de Mekong een nieuw visum voor Thailand en daarna een grensovergang verderop terug naar Laos met weer een nieuw 30 dagen visum. In Thailand zijn we in twee dagen via kleine weggetjes doorgestoken naar de spiksplinter nieuwe Friendshipbrug bij Thakhek. Hier werd het niet gedoogd, dat we zelf de brug over fietsten, maar moesten we met een bus. In Thailand is fietsen met de bus meenemen niet altijd mogelijk en standaard is dat de chauffeurs nogal bedenkelijk kijken bij het inladen van onze fietsen. In het zuiden hadden we twee hoofddoelen, het Bolaven plateau (mooi fietsgebied en uitstekende lodges bij schitterende watervallen) en de 4000-eilanden. Op het eilandje Don Khon hadden we een geweldige bungalow vlak bij de oude Franse spoorbrug. Hier vormen de vele grote watervallen een onoverkomelijke barrière voor de scheepvaart op de Mekong. Eind 19e eeuw hebben de Fransen hier een spoorweg aangelegd over de eilanden Don Khon en Don Det om schepen en goederen te transporteren tot voorbij de watervallen. Een hellingbaan, een station en een paar oude locomotieven getuigen hier nog van. De eilanden lenen zich uitstekend om hier wat rond te fietsen via kleine paden en af en toe een strandje of een waterval mee te nemen. In elk geval na bijna 3000 km een heerlijk plekje om even te relaxen.

Aanvankelijk hadden we het plan om terug te fietsen tot het vliegveld van Bangkok, maar dat zou zeker ruim een week extra kosten en de tijd ontbrak daar voor. Daarom besloten om Ubon Ratchatani, 60 km over de grens als eindpunt te kiezen en daar de bus naar Bangkok te

nemen.

Wel hadden we nog tijd voor twee highlights. In het Xe Pian National Park was de Kingfisher lodge prachtig gelegen in het grootste nationale park van Laos. Vanuit onze bungalow keek je op de (droge) wetlands met koeien, ibissen en (tamme) olifanten en verderop de uitgestrekte bossen, maar vooral de rust was imponerend. Ook hier zou je (in de droge tijd) best een weekje kunnen rondfietsen of zelfs een doorsteek naar Vietnam kunnen maken. Voor liefhebbers van oude cultuur en oude tempels is een bezoek aan de Wat Phou in Champasak een must. Het is een World Heritage Site. Deze Khmertempels uit de Angkorperiode doen met de verrassend mooie Hindoeïstische reliëfs direct denken aan ons bezoek aan Angkor Wat enkele honderden kilometers verderop in Cambodja. De tempels worden nu met hulp van de Archaeological Survey van India uitvoerig gerestaureerd.

Een fietsparadijs

Laos biedt zowel voor de toerfietser als de MTB'er geweldige mogelijkheden. Vooral in het noorden valt er nog heel veel te ontdekken. In Bokeo hebben we de doorsteek naar Muang Sing met de toerfiets niet gedaan. Met de MTB zou het een uitdaging zijn, evenals de "single track" van Muang Khua naar Nong Khiaw, hoewel het deel met de ferry over de Nam Ou ook sprookjesachtig mooi was. De asfaltwegen zijn meestal van goede kwaliteit, aan veel onverharde wegen wordt gewerkt en dan is fietsen minder een genoegen. Wel is belangrijk dat je in de juiste periode gaat, januari tot maart is erg geschikt, hoewel in het uiterste noorden de regen ook dan de wegen nogal modderig kan maken. Het verkeer is er zeker niet druk en zelfs in Vientiane kun je nog goed fietsen.

De mensen zijn in het algemeen vriendelijk, maar zijn minder uitbundig dan in India en (voorheen) in Thailand. Accommodatie is voldoende aanwezig, soms erg basic, maar er zijn ook veel luxe lodges. Laos is ook best een veilig land voor toerfietzers.

Kortom, voor fietsers die een uitdaging zoeken is Laos zeker een fietsparadijs te noemen. Mogelijkheden zijn vrijwel onbeperkt en het valt goed te combineren met Thailand, China, Vietnam of Cambodja. Wij hebben hier met veel plezier gefietst, hoewel we vooral het noorden als behoorlijk zwaar hebben ervaren.

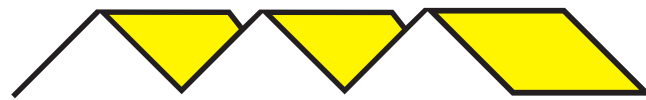
Tot slot

Dit verslag geeft slechts een erg beknopte impressie van ons fietsavontuur in Laos. Voor liefhebbers is er een fotoserie beschikbaar op Picasa en er is in Dropbox een uitgebreid pdf-verslag met foto's beschikbaar. Stuur even een mail naar arie.dekeizer@gmail.com en we sturen je de links toe.

En de vraag "Gaan jullie nu al weer weg?" moeten we ook nu weer met "ja" beantwoorden. Het volgende reisdoel is Ecuador.

Arie en Willy de Keizer

Plantsoen 44
tel. (0317) 421225
info@jeltes-tenhoor.nl

Jeltes ten Hoor

... voor wonen met persoonlijkheid ...

www.jeltes-tenhoor.nl

Wageningen

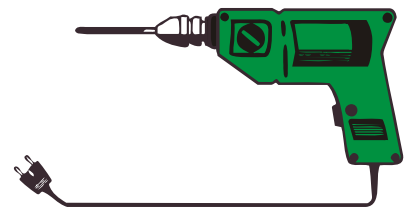
Mobiel: 06 42498141

E-mail: info@beautywageningen.nl
Internet: www.beautywageningen.nl

Alleen op afspraak

KARWEI CENTRALE

HEDO MAASSEN

Voor al uw klussen in en om het huis

Nude 54-k Wageningen (T) 0317-621715 (M) 06 51 16 91 55 (E) h.maassen6@chello.nl

Henk Elings, keurslager

Verstand Van Lekker Vlees

Tel. 0317-412813

info@elings.keurslager

SFW
Stichting

Sponsoring & Fondswerving Wageningen

STICHTING.SFW@GMAIL.COM

Tel. (0317) - 45 07 30 Fax: (0317) - 450731

Notulen Algemene Leden Vergadering TCW 2013

Datum 19 november 2013

Aanwezig:

Bestuur: Herman Winkels (voorzitter), Frank Fiselier (secretaris), Cisca Noy (penningmeester), Margit Warmink, Eelke Westra

Leden:

M. van den Berg, Ruud Binnendijk, Ronald Brussen, Niels Dignum, André van Dreven, Eva Düsterhöft, Wijnand Folmer, Kees van Gent, Carlo Gertsen, Nol Gertsen, Michelle Grimbrere, Bert-Jan Groenenberg, Hans Groeneveld, Gerrit Heida, Maria Heida, Karel Huijbers, Ben Huiskamp, Inge Jacobs, Edwin Jansen, Arie de Keizer, Willy de Keizer, Evert Kolet, Gert Kramer, Toon Loonen, Cees van Nieuwenhuijsen, Nico Patist, Jeroen Roelofs, Henk Roffelsen, Berrie Ruijling, Jan van de Sande, Francis Schaevers, Henk Scholte, Thiemo Schuurman, Erik Seebus, Jaap Spaan, Ger Spikman, René Steegh, Nico Tan, Edwin de Vaan, Tonny de Vaan, Gerard Wesselkamp, Bert Wijnen, Gerrie Wijnen, Arnold Winkel, Mara Winkels, Sandra van Zanten, Peter Zeeuwe

Afwezig met kennisgeving: Liesbeth van Agt, Menno Bartlema, Jan van de Brink, Frans Kappen, Marjo Lexmond, Roel van de Meiracker, Rien Spee, Peter Stokvisch

1. Opening en mededelingen

- De voorzitter opent de vergadering en heet iedereen welkom.
Hij noemt daarna de afwezigen met kennisgeving op.
- 26 november is er een informatie avond over de lus-trumtocht voor deelnemers
en mensen die op de reservelijst staan
- 10 december is er in ons clubhuis een workshop sportief besturen,
enkele leden van het bestuur zullen daarbij aanwezig zijn
- Voor de organisatie van de MTB tocht bij de We-day (WUR) op 3 juni 2014 wordt een
organisator gezocht. Je kunt je melden bij Gerrie Holmer

2. Bespreking Notulen ALV 20 november 2012

Naar aanleiding van p. 26 vraagt Henk Roffelsen naar de status van het overzicht met kosten scenario's van het clubhuis (met daarin o.a. scenario's over aflopende pacht, vernieuwing dak etc.) die op de vorige ALV was toegezegd. Cisca Noy geeft aan dat dit punt bij wvttk aan de orde zal komen.

De notulen zijn zonder wijzigingen vastgesteld. De voorzitter dankt Frank Fiselier voor de verslaglegging.

3. Bespreking jaarverslagen

De jaarverslagen van de beleidspunten van het bestuur,

de activiteiten commissie, de Derajeur, de kledingcommissie, de Jan Jansen Classic en Hel van Ede Wageningen commissie en die van de toercommissie zijn zonder opmerkingen goedgekeurd.

Financieel jaarverslag: Ben Huiskamp heeft moeite met de toelichtende tekst. De tekst zou wat hem betreft wat helderder mogen en moet beter gecontroleerd worden op fouten. Cisca Noy zegt toe daar beter op te letten.

Verslag beheercommissie: In het verslag staat een regel waarin niet duidelijk wordt wat bedoeld wordt met 'een van de zaken is opgepakt'. Dit betreft de IVA avond. Instructie Verantwoord Alcohol schenken

4. Financiële jaarrekening 2012-2013 en verslag kascommissie

De penningmeester licht de jaarrekening toe.

Er wordt opgemerkt dat het inderdaad een goed jaar was maar dat het resultaat €7000 minder is dan in het vorige verenigingsjaar. Dit komt o.a. door een lager resultaat van de JJC Herman Winkels geeft aan dat de daling was verwacht omdat we minder deelnemers hebben toegelaten in vergelijking met vorig jaar

Ben Huiskamp merkt op dat het genoemde bedrag van €10900 niet alle sponsoring weergeeft. Er is namelijk ook een belangrijk deel sponsoring in natura. Cisca merkt op dat zij daar geen informatie over had en dat niet financiële sponsoring ook lastig in een financiële jaarrekening op te nemen is. Dit zou ook opgenomen kunnen worden in het JJC verslag.

Door Ben Huiskamp en Henk Roffelsen zijn een aantal technische vragen gesteld waar niet direct antwoord op te geven is. Deze antwoorden zijn reeds schriftelijk naar Ben Huiskamp en Henk Roffelsen beantwoord. Een ieder die de vragen en antwoorden graag wil weten kan die opvragen bij penningmeester@tcw79.nl

Jaap Spaan: vraagt of er dan geen betere afstemming moet plaats vinden binnen de binnen JJC cie en penningmeester. Het antwoord is dat dit ook is gebeurd. De JJC cie is regelmatig op de hoogte gehouden van alle binnenkomende rekeningen en zij hebben een complete lijst per grootboeknummer gehad.

Ben Huiskamp en Henk Roffelsen merken op dat het bedrag van de omzet wel een erg rond bedrag is hoe komt dat. Cisca heeft na de pauze uitgelegd dat dit komt omdat de omzet van de pasta maaltijd ingeschat moest worden (hier was geen aparte kas voor).

Berrie Ruijling stelt voor het eigen verbruik beter te registreren. Hierop wordt geantwoord dat dit niet te controleren valt. Er wordt jaar en dag een stelpost daarvoor opgenomen.

Herman Winkels: vanaf volgend jaar moeten vooraf reke-

ningen aangekondigd worden en per commissie apart vastleggen, dit om kosten nog beter te gaan beheersen

Jaap Spaan voert het woord namens de kascommissie: de commissie heeft geconstateerd dat het de nieuwe penningmeester in het begin moeite koste de financiële administratie over te nemen. De kascommissie is echter tevreden over de gang van zaken en met het uiteindelijke resultaat. De kascommissie geeft daarom decharge voor het lopend boekjaar

Jaap Spaan vertrekt uit de kascommissie en wordt bedankt voor zijn bijdrage de afgelopen jaren. Jan Corde-wener blijft aan als zittend kascommissielid en Edwin Jansen zal toetreden tot de kascommissie.

5. Bestuurswissel

Ciska Noy bedankt de aftredende voorzitter Herman Winkels en de aftredende secretaris Frank Fiselier. De kandidaten Arnold Winkel (voorzitter) en Bert-Jan Groen-berg (secretaris) worden unaniem aangenomen en welkom geheten in het bestuur. Daarop schorst de nieuwe voorzitter de vergadering voor een pauze inclusief drankje.

6. Jaarplan 2013-2014

Volgend jaar bestaat TCW 35 jaar. In het kader van het 7e lustrum wordt weer een lustrumtocht georganiseerd, dit keer met als einddoel de mont Aigoual, bekend van het boek "De Renner" van Tim Krabbé. Mogelijk wordt er ook een MTB tocht georganiseerd of een MTB weekend. Daarnaast zal er ook een feest georganiseerd worden. Er wordt nog gezocht naar vrijwilligers om dit te organiseren. Jora Steenis geeft zich op om hiermee aan de gang te gaan. Anderen die interesse hebben kunnen zich bij haar melden.

Nav het beleidspunt imago/uitstraling TCW versterken waarin genoemd wordt dat afspraken met sponsors nagekomen moeten worden wordt gevraagd of de sponsors hun afspraken nakomen. Ja, maar het duurt soms wel even.

TCW zal aan meer media aandacht gaan werken. Sinds vandaag is er een twitteraccount van TCW in de lucht (@tcw79_nl).

Beleidspunt nieuwe leden professioneler opnemen in de club. Hiervoor zijn officieus mentoren geregeld.

Evert vindt dat het gedrag van fietsers ten opzichte van de omgeving (o.a. bij tochten zoals de JJC) een punt van aandacht moet zijn.

Jora Steenis merkt op dat het geen beleidspunt is om jeugdleden te werven maar vraagt zich af of er beleid is tav jong volwassenen. Die kunnen bijvoorbeeld bereikt worden door een meefietsdag te organiseren. Via de fietsfit activiteit zijn twee nieuwe leden bij de club gekomen.

7. Begroting 2013-2014

Begroting JJC: Ciska licht de begroting toe. Deze is groten-deels gelijk maar op een aantal punten gewijzigd. Er is minder begroot voor herinneringen en de begroting van d kosten door inzet van derden is hoger gesteld.

Edwin Jansen vraagt zich af of er al toezeggingen zijn van sponsors voor volgend jaar. Volgens Ben Huiskamp zijn er nog geen toezeggingen, de aanvragen ervoor zijn al wel de deur uit.

Begroting TCW:

Toon Loonen merkt op dat de begroting van de lustrum-tocht niet in de begroting is opgenomen. Ciska Noy legt uit dat de kosten hiervoor in de voorziening opgenomen zijn. Op deze manier is het niet echt zichtbaar. Aanwezigen vragen zich af wat de kosten van de lustrumtocht kunne betekenen voor het financiële resultaat van het komende jaar. Herman Winkels meldt dat de verwachting is dat we met de reservering in d voorziening die de af-gelopen twee jaar zijn gemaakt uit zullen komen en dat er dus geen effect verwacht wordt op het resultaat. De begroting van de lustrumtocht zal op de ledenpagina van onze website gezet worden.

In de begroting wordt uitgegaan van een hogere op-bbrengst door meer leden. Er wordt gevraagd of hiervoor beleid is gemaakt of dat dit wishful thinking is. Er is geen beleid om het leden aantal te verhogen.

Jaap Spaan merkt op dat de afdracht naar de NTFU een belangrijke post op de begroting is en vraagt zich af wat er met dit geld gedaan wordt. Edwin Jansen geeft aan dat dit voor een belangrijk deel naar de verzekering gaat. Daarnaast is er geld voor bureaunkosten van de NTFU. De NTFU speelt een belangrijke rol bij het coördineren in de regio. Er wordt toegezegd dat er komend jaar een stukje in de Derajeur komt over wat de NTFU doet.

De begroting is goedgekeurd door de ALV met als voor-waarde dat er een toelichting komt op de begroting van de lustrumtocht op de ledenpagina.

8. Contributie 2014-2015

Het verschil tussen de opbrengst uit contributies en de kosten die het lidmaatschap op moeten brengen (kosten Derajeur + afdracht naar NTFU) was het afgelopen jaar nog maar 168 Euro. Er wordt op ingezet om meer inkom-sten uit advertenties in de Derajeur binnen te halen, Peter Zeeuwe heeft hiervoor al veel (potentiële) adverteerders bezocht.

De ALV stemt unaniem in met het voorstel om de kosten van het lidmaatschap voor volgend jaar gelijk te houden.

9. Wat verder ter tafel komt

Verlenging pacht grond clubhuis: Ciska Noy heeft hierover het afgelopen jaar regelmatig contact gehad met de gemeente Wageningen. De gemeente zou in september met een voorstel komen voor de verlenging van de pacht. In oktober is de gemeente met de vraag gekomen of TCW wil overwegen de grond aan te kopen. De gemeente wil echter nog geen prijsopgave doen voor de grond. Wel is

aangegeven dat we moeten rekenen op een prijs van minimaal 125 Euro per vierkante meter. Dat zou bij een oppervlak van 571 m2 neerkomen op zo'n 75000 Eu. De gemeente vraagt om voor 15/12 aan te geven of we de aankoop willen overwegen. Arie de Keizer stelt voor om een commissie in te stellen die over een eventuele aankoop moet adviseren. Ben Huiskamp, Toon Loonen en Peter Zeeuwe hebben zich voor deze commissie aangemeld.

Om het aantal vrijwilligers te vergroten komt Toon Loonen met een voorstel de contributie met €25,- te verhogen. Wie zich als vrijwilliger inzet voor de club krijgt dit weer terug. Binnen het bestuur zal binnenkort gesproken worden over het vrijwilligersbeleid. Dit voorstel zal hierin meegenomen worden. Herman Winkels merkt op dat hij het niet de goede weg vindt om vrijwilligers te gaan belonen en stelt voor alleen onkosten te vergoeden. Er zitten ook praktische problemen aan, wie gaat er bijvoorbeeld een vinkje zetten of iemand zich ingezet heeft als vrijwilliger? In dit verband komen ook de kledingleden weer ter sprake. Hoeveel zijn dit er? Jaap Spaan schat het met de natte vinger op zo'n 60-70 leden. Evert Kolet vraagt zich af of het hebben van kledingleden eigenlijk een probleem is. Een voorstel is om bij de bestelling van clubkleding op te nemen dat mensen bereid zijn zich als vrijwilliger in te zetten. Het bestuur zegt toe in het komende jaar met een voorstel te komen omtrent in en outs vrijwilliger zijn bij TCW.

Jeroen Roelofs en Gerjohn Bos komen met een schriftelijk voorstel om een coördinator voor vrijwilligers aan te

stellen. Dit omdat naar hun mening een te groot deel van de leden niet actief is wat tot frustraties leidt bij organisatoren die vaak met moeite vrijwilligers kunnen vinden. Het bestuur zal dit voorstel binnenkort behandelen. Edwin Jansen meldt nog dat er elk jaar een avond over vrijwilligersbeleid georganiseerd wordt in Wageningen en tipt TCW hier heen te gaan.

Ruud Binnendijk stelt voor iets te doen aan de beperkte toiletvoorzieningen in ons clubhuis die tot problemen/ongemak leiden bij de toertochten die we organiseren. Er moet ook rekening gehouden worden met het toenemende aantal vrouwelijke deelnemers. Het bestuur zal dit samen met het beheer gaan bekijken.

Toon Loonen vraagt waarom de email adressen van leden niet meer zichtbaar zijn. Frank Fiselier legt uit dat dit gedaan is omdat er mensen bezwaar tegen hebben om met hun email adres in de ledenlijst te staan. Wel kan iedereen een berichtje sturen aan ieder lid via de ledenpagina. Voor commissieleden is het wel mogelijk de email adressen te gebruiken.

Henk Roffelsen vraagt wanneer er een plan komt waarin aangegeven wordt wat de te verwachte onkosten zijn aan het clubhuis in de komende jaren. Het antwoord is dat eerst gekeken moet worden wat er verder met de pacht/aankoop gaat gebeuren. Evert Kolet biedt aan een begroting hiervoor te maken.

Er zijn geen verdere punten. Arnold Winkel sluit de algemene ledenvergadering.

Welkom op de TCW Nieuwjaarsborrel
zaterdag 4 januari, 20.00 uur

**met. o.a. toespraak van de nieuwe voorzitter,
en natuurlijk een quiz**

De natuur op de Mont Aigoual

Nu de lustrumtocht steeds dichterbij komt kan ik het toch niet laten jullie weer eens lastig te vallen met wat informatie over de natuur in het mooie gebied rond de Mont Aigoual. Je kunt het natuurlijk gewoon op je af laten komen volgend jaar. De spectaculaire Gorges du Tarn, de desolate Causse Méjean en het fantastische uitzicht vanaf de Mont Aigoual. (Voor dat laatste moet het weer wel een beetje meewerken, maar dan kun je de Middellandse Zee zien.) Toch kan het leuk zijn alvast een idee te hebben van wat je kan verwachten. Ik zal wat markante dieren en planten bespreken. Sommige zijn niet te missen, andere ga je helaas niet zien.

De meest opvallende vogels van het gebied zijn ongetwijfeld de vale gieren. Uitgestorven in 1940, maar geïntroduceerd in de tachtiger jaren van de vorige eeuw. Zo'n 60 werden er losgelaten in de buurt van Le Rozier. Inmiddels vliegen er honderden in de dalen van de Jonte en de Tarn. 's Ochtends als er nog weinig thermiek is komen ze soms vlak over je heen vliegen. Enkele kilometers voor Le Rozier is een museum voor ze ingericht. Neem gerust een kijkje. Na nog geen 20 km vals plat omlaag is de strijd in de Ronde van de Mont Aigoual toch nog niet ontbrand. Na het succes van de vale gier werd ook de monniksgier teruggebracht naar het gebied. De Egyptische gier kwam op eigen kracht terug, maar is nog steeds zeldzaam. Van de Europese gieren ontbrak alleen de lammergier nog. Dus werden juni 2012 in Meyrueis twee jonge lammergieren losgelaten. Een van de doelen van dit nieuwe project was het vormen van een brug tussen de populaties van de Alpen en de Pyreneeën. Dit doel werd iets te snel gerealiseerd. Eén vloog er naar de Alpen en de ander naar ... ? Inderdaad, de Pyreneeën. Niet getreurd. Juni 2013 werden er weer twee in vrijheid gesteld. Deze keer in Cantobre, een pittoresk dorpje hoog op een rots langs de Dourbie. Een van de twee vloog zich een maand later dood tegen bovengrondse elektriciteitskabels. De ander maakt ruime omzwervingen, maar wordt nog regelmatig in de buurt gezien. Daar zullen we het waarschijnlijk mee moeten doen tijdens ons verblijf.

Vale gier op de Causse de Sauveterre.

Wellicht dat ze in 2014 weer lammergieren loslaten in juni. Maar dan zijn wij al weer weg.

De zeldzame kleine trap, ooit het toefje slagroom op de taart van de Causse Méjean, zul je helaas niet aantreffen. Het laatste exemplaar werd in 1996 gedood door een slechtvalk. Net toen een cameraploeg beelden wilde schieten voor een promotiefilm. Wel redelijk algemeen is de griel. Je zou hem met wat fantasie de Europese tegenhanger kunnen noemen van de renkoekoek, beter bekend als Road Runner. Jammer genoeg rent hij vooral 's nachts rond en is bovendien goed gecamoufleerd. Vogel-spotters schijnen ook speciaal naar de Causses te komen om de rotsmus op hun lijstje te kunnen bijschrijven. Het is een wat uit de kluiten gewassen mus met een klein geel vlekje op de keel (dat niet eens altijd goed te zien is). Ontbreekt ie nog op jouw lijst, dan treft het. In de extra lus op vrijdag kom je door de gehuchten Le Buffre, Hures en Drigas waar ze nestelen onder de daken en in gaten in de muren.

De specialiteit van de Mont Aigoual op vogelgebied is de Ruigpootuil. 20 paartjes zouden er broeden. Maar ook deze gaan we niet zien. In april maken de mannetjes nog wat drukte om de vrouwtjes te lokken. Daarna laat deze nachtvogel weinig meer van zich horen en is nagenoeg onvindbaar.

Zoals we bij de gieren al zagen houden Franse natuurbeschermers wel van een beetje herintroduceren van verdwenen soorten. Ze doen zelfs aan ontwikkelingswerk op dit gebied. Omdat de grasvlakten van de Causse Méjean genoeg overeenkomsten vertonen met de Mongoolse steppes, werd hier een fokprogramma gestart voor het zeldzaamste paard ter wereld. Het Przewalskipaard stierf een halve eeuw geleden in het wild uit. Gelukkig waren er nog wel wat over in diverse dierentuinen. Van daar uit werden op de Causse Méjean vier hengsten losgelaten in

Rotsmus in Drigas

1983. Nu hoef je geen bioloog te zijn om in te zien dat dat niet gaat werken. Dit was echter slechts een test. Drie redden het niet omdat ze door inteelt waarschijnlijk te zwak waren om te overleven zonder verzorger. De vierde had gewoon pech en werd getroffen door de bliksem. Latere pogingen hadden wel succes en inmiddels zijn er afgeharde paarden overgevoerd naar Mongolië, waar zij de basis vormden voor een nieuwe populatie. Om deze bijzondere paarden te zien moet je de extra lus over de Causse Méjean op vrijdag nog iets verlengen om zo langs het gehucht Le Villaret te komen. In het open veld zijn ze dan bijna niet te missen.

Met de bever hebben we weer een gevalletje herintroductie op eigen Franse bodem. De bever was uit bijna het hele land verdwenen omdat de Fransen vroeger wel van zijn bontvachtje hielden en niet zo van zijn gerommel met de loop van hun rivieren. Nadat het een beschermde soort werd begon de bever zich weer te verspreiden vanuit zijn laatste wijkplaats, de benedenloop van de Rhône. Zo kwam de bever terug in de oostelijke Cevennen door zich stroomopwaarts te verplaatsen via zijrivieren van de Rhône. De rivieren in de westelijke Cevennen, waar wij heen gaan, worden van de rivieren in het oostelijke deel gescheiden door bergen als de Mont Aigoual. En daar houden bevers niet zo van. Dus werd de bever over de bergen heen geholpen door ze uit te zetten in de Tarn. Kijk dus op vrijdag en zaterdag niet alleen naar boven voor de gieren, maar kijk ook eens of je bevers ziet in de Jonte of de Tarn.

Zeer opvallend is het felblauwe kevertje dat de wetenschappelijke naam *Hoplia coerulea* draagt. Je kunt ze

Bever in de Cevennen

langs de Tarn of de Jonte tegenkomen. Alleen de mannetjes zijn zo mooi blauw. De vrouwtjes zijn bruinachtig, maar die zul je niet zien. Ze komen alleen even uit de grond om te paren en keren dan direct weer terug om daar eieren te leggen. Over rolverdeling gesproken... Wel zo makkelijk overigens, want de larven leven van plantenwortels.

Een kenmerkende plant van de Causses is de gouddistel, door de lokale bevolking Cardabelle genoemd. Ze gaven die naam trouwens ook aan de lammergier die besloot naar de Pyreneeën te vliegen. Het is een distel die laag bij de grond blijft, daar een flink rozet vormt met in het midden één grote platte bloem. Als kind kwam ik ze nog regelmatig tegen, maar inmiddels zijn ze een stuk zeldzamer. Toch zul je ze ongetwijfeld tegenkomen. De plant wordt namelijk vaak op houten deuren gespijkerd, ook al is het een beschermde soort die niet geplukt mag worden. Ook in gedroogde toestand blijft de bloem zich sluiten als de lucht erg vochtig is. Dat is op je deur natuurlijk een mooi symbool voor de bescherming van je gezin. Het wordt gezegd dat ze hem zo als weerstation gebruiken, maar je kunt natuurlijk ook even naar buiten kijken of het regent of niet.

Uiteraard is dit maar een kleine selectie. Er is nog veel meer te zien. Voor de geïnteresseerden kan ik *The Nature Guide to the Cévennes and Grand Causses* (Crossbill Guides) aanbevelen, die nog veel meer informatie biedt over dit bijzondere gebied.

Roel van den Meiracker

Ruigpootuil.

Een trio in de be- stuurskamer...

Deze keer een ander soort interview dan het interview in de vorige Derajeur. Vorige keer een serieus interview met 1 man. Deze keer een iets minder serieus interview (wat een understatement is) met 3 mannen. Dan zeggen ze dat vrouwen veel kletsen, maar hier blijkt het tegendeel waar. Deze 3 mannen bij elkaar, het was echt een kippenhok! Gelukkig konden we tussen al het gekakel door nog af en toe een vraag stellen, dus als u wat vragen mist; sorry maar we hebben echt ons best gedaan/-maar dit is wel het interview met de minste vragen geworden...

Deze keer is de eer aan het trio Peter Stokvisch, Menno Bartlema en Gerrit Heida. De mannen hebben al heel wat alcohol op. Peter Stokvisch is echter bang dat we ook de 'niet-relevante' dingen noteren dus hij wilde persé het interview doorlezen voordat we het naar de redactie sturen. Hieronder de wat aangevulde versie van het interview.

Vertel wat over jezelf

Menno Bartlema alias 'de slappe' (hierover geen verdere details) is in 1960 geboren in Vlissingen.

Peter Stokvisch alias 'de bolle' is in 1959 geboren in Emmeloord. In het clubhuis worden Menno en Stokvisch ook wel de dikke en de dunne genoemd.

Gerrit Heida alias 'de sukkel' of 'net niet' komt uit Nijholdpaarde wat in Friesland ligt. Menno voegt eraan toe dat de geboorte van Gerrit 1,5 uur geduurd heeft, waarop Peter zegt dat hij van 7 op 8 oktober geboren is (hun reden hiervoor kunnen we beter even achterwege houden)

Waarom ben je gaan fietsen?

Peter is in 1980 begonnen met fietsen. Hij was niet supergoed maar wel fanantiek. Daarvoor deed hij wel aan bergen beklimmen maar dan te voet. Zijn fietscarrière (zoals hij dat noemt) is begonnen toen hij met vrienden ging fietsen waarmee hij o.a. door Noorwegen/Zweden/Denemarken is

gefietst. Ook is hij is op en neer naar de Middellandse zee en Bretagne gefietst. In die tijd had hij ook Menno ontmoet die 'aardig' kon fietsen. Menno was alleen niet uit bed te branden en in die goede oude tijd kon Peter Menno zelfs voor blijven (en nee dit was niet alleen bergaf). Peter heeft een heleboel mooie verhalen over Menno's fietscarrière. Over een tochtje in over Hoenderloo op de racefiets waar hij naar de klote was, omdat hij 's ochtends al 2 uur op de MTB had gefietst. Helaas voor Peter/vij snel daarna werd Menno echter steeds beter.

Menno is in 1983 begonnen met fietsen. De allereerste keer op een racefiets begon hij met een 150km lange toertocht in Tiel en was daarna helemaal naar de klote. Deze keer was hij na de rit 'pas' naar de klote. In de meeste gevallen was hij namelijk al naar de klote voordat de rit begon vanwege een kater. Het enige leuke was dat er na afloop flink wat bier gedronken werd. 'Wat een leuke sport' dacht ie toen. In die tijd was hij ook keeper bij GVC, waarbij hij 10 doelpunten per wedstrijd om z'n oren kreeg. Dat heeft hij met fietsen niet. Menno heeft heel wat fietsavonturen meegemaakt. We weten niet hoeveel hij hier zelf nog vanaf weet, want als ie al uit bed te branden was, was hij vaak niet in opperbeste staat. Als hij dan toch op de fiets stapte was het maar afwachten of hij de tocht uitreed. Zo kwam het voor dat hij na 20km afstapte om z'n roes uit te slapen op een bankje.

Gerrit is in 1973 begonnen met fietsen. Hij fietste destijds in Friesland. Tijdens onze vakantie in Zwitserland spraken Gerrit en Maria vaak ook de geheimtaal Fries tegen elkaar. We zijn nog steeds benieuwd waar al die gesprekken over gingen. Soms kwam Gerrit ook in het buitenland (lees: rest van Nederland) en in het 'echte' buitenland voor een fietsvakantie van Friesland naar Spa en terug. In 1998 is hij lid geworden van TCW, voor die tijd heeft hij op eigen houtje gefietst. Daarvoor deed hij ook aan korfbal en

tafeltennis. Menno en Peter krijgen nu de slappe lach...zij vinden dit geen sport en Peter vraagt af of Gerrit dan de korf of de bal was. Of zou Gerrit zijn gaan korfballen vanwege het gezamenlijk douchen?

Hoe ben je bij TCW terecht gekomen

Menno deed een keer mee met een toertocht. Daarna stond Theus achter de bar en was er heel veel bier, wat ook nog eens heel goedkoop was! Hij is toen meteen lid geworden.

Peter is via Menno lid geworden bij TCW. Menno voelt zich nog steeds mentor voor Peter. Zuipende Menno mentor van Peter, en Peter wordt nu 'de bolle' genoemd...hmmm is hier een verband tussen?

Gerrit is via Eva bij de club gekomen. Nadat hij lid werd hebben Peter en Menno hem wegwijs gemaakt bij TCW. En nu begeleiden ze Gerrit nog steeds zeggen ze. Toen Gerrit net lid was kon hij Menno nog eruit fietsen, net als Peter. Menno voegt hieraan toe dat zodra de drank van de voorgaande avond uitgewerkt was dit niet meer lukte.

Wat zijn naast fietsen je andere hobby's?

Voor het eerst een stilte...

Peter houdt van voetballen: hij is trainer en jeugdleider. Vroeger heeft hij zelf gevoetbald en hardgelopen, maar vanwege blessures doet hij dit niet meer. Verder vind hij muziek leuk.

Menno deed aan biljarten, kaarten en de bolle pesten. Menno heeft zichzelf zelfs bij de biljartclub tot erelid benoemd. Helaas niet voor het leven omdat dit niet opgaat als je jezelf benoemt tot erelid.

Gerrit zegt dat hij verder geen hobby's heeft. Als grap oppert Peter of Gerrit geen fervent postzegelverzamelaar was...En dat blijkt nog te kloppen ook. Menno sprint hierop in en zegt ook postzegels verzameld te hebben. Misschien kunnen ze ruilen? Peter zegt dat we op moeten schieten met de vragen omdat ie zo weg moet...Nou het spreekwoord: 'Beter lullen over je fiets dan fietsen over je

lul' gaat voor deze mannen wel op. Ze blijven maar lullen over fietsen...- Maar nu het gesprek verschoven wordt naar 'postzegels verzamelen' heeft ie opeens haast. Maar oké, we gaan door naar de volgende vraag.

Waar denk je aan bij licht of zwaar

Alle 3 in koor: zie de foto!

Menno heeft nog wel een toevoeging: hij denkt bij zwaar aan een hele zware 'Waalse pijn'. Gerrit en Menno schieten in de lach! Het verhaal gaat als volgt:

Het is 1993...de avond voor de Waalse Pijn bezoeken de mannen een pianobar. Na de pianobar brengt Menno een nachtelijk bezoek aan een motormiep. De volgende ochtend is het met moeite opstaan voor de Waalse Pijn. Menno heeft 1 klim gedaan (naja klim, de weg ging iets omhoog) maar belandde hierbij in de berm. Hij is toen in slaap gevallen (deze keer niet op een bankje). Toen hij wakker werd is hij terug naar de tent gegaan van de motormiep. Toen de andere heren terugkwamen was Menno alweer zo zat als...Menno!

Peter heeft de Marmotte gefietst, de 1e keer was dit mislukt vanwege sneeuwval. In 2004 heeft hij 'zilver' gehaald wat betekent dat hij binnen 11 uur binnen was.

Gerrit heeft de Oetztaaler Radmarathon gefietst. Deze tocht gaat over 4 passen, is 250km en hij heeft hier 11,5 uur over gedaan. Menno merkt op dat dit erg knap is.

Goed in?

Gerrit is goed in mensen helpen. Menno is goed in armpje drukken. Tja wat wil je met al die biertjes, daar krijg je wel sterke armspieren van! Ook is Menno goed in scheten laten...hij kan als bijnaam ook wel 'ruftman' krijgen, pfff we worden bijna vergast. Of zou dat het geheim zijn van Menno's snelle fietsen? Stiekem scheten laten om zo vooruit te komen. Peter moet over deze vraag nadenken. Menno zegt dat Peter goed is in zitten! En dat hij een goede slikspier heeft. Volgens ons heeft Menno dat ook na bovenstaande verhalen gehoord te hebben. Peter zegt na even nagedacht te hebben dat hij goed is in mensen aansturen en dingen orga-

Het trio vlnr: Gerrit Heida, Peter Stokvis en Menno Bartlema

niseren. Ook skiën kan hij goed, eigenlijk kan hij gewoon goed hard naar beneden gaan.

Slecht in?

Menno met z'n ontwikkelde slikspier heeft dorst en zegt dat Gerrit slecht is in bestellen...Gerrit is volgens hemzelf slecht in nee zeggen. Gerrit wil je dan wat te drinken halen? Als je geen nee kan zeggen...Menno zegt dat hij slecht dingen kan onthouden (tja dat krijg je na wat bier op Menno) en hij heeft moeite met zichzelf een halt toekennen. Behalve als ie zat is, dan kan ie heel goed stoppen met fietsen om te gaan tukken. Peter is slecht in klimmen.

Stel een vraag aan elkaar

Menno -> Gerrit en Peter: wat is je ambitie op fietsgebied?

Gerrit zou graag 4 maanden op vakantie gaan om te fietsen met zijn vrouw Maria.

Peter wil de hele jubileumtocht gaan fietsen, wat volgens Gerrit een hele opgave wordt.

Menno's eigen doel is de Mont Ventoux opklimmen binnen 1:20. Zijn huidige record ligt hier, o.a vanwege jullie raden het al...dronkenschap, een paar minuten boven.

Gerrit wil als hij 70 jaar is de Galibier beklimmen. Ook iets voor Menno, de GaliBIER!. Menno vraagt zich af hoe hij deze wil gaan beklimmen, met de auto?

Een erg leuk en bijzonder interview...en dan hebben we het vanwege tijdgebrek niet eens over avondklasseringen/fiets (of zuip?)vakanties e. d. gehad. Bedankt heren!

Een citaat uit de mail van Jeroen vd Bilt:

Nog een tip voor de interviewreeks maak kennis met: Liesbeth (die 'klaagde' dat er alleen mannen gevraagd werden...). Nou Liesbeth bij deze! We zijn benieuwd of je net zo'n avonturen hebt meegemaakt als Menno! ;-)

Jora en Renée

De Vuurdoop

De ALV was voor ons de eerste keer dat we verantwoording af moesten leggen als beheerders van de geldstromen binnen TCW. Dat viel niet mee, maar dat mogen we niet meer zeggen. Dat we er moeite mee hebben gehad om het reilen en zeilen van de TCW onder de knie te krijgen, zeggen we toch wel.

Maar we doen het met gepast plezier en soms met wat zuchten en steunen. Toch lag er een jaarrekening en een begroting waar vragen over gesteld mochten worden. Die vragen waren er. Natuurlijk probeer je dan het niet persoonlijk op te vatten maar soms is dat eigenlijk wel lastig. Op een aantal vragen kan je ook niet direct antwoord geven omdat niet alle cijfers zomaar door ons op te lepelen zijn. Ter plekke kan je dan wel wat antwoorden geven maar de meeste vragen hebben we schriftelijk aan de vragensteller beantwoord. Was nog de discussie of dat via de Derjaur kon. Maar gelukkig waren we het erover eens dat de Derjaur daarvoor niet is. Dat is voor gezellige stukjes en niet voor droge cijfers die je zonder achterliggende stukken niet kan beoordelen.

Het kerstgevoel bij TCW

Terugblik op afgelopen jaar

Het prachtige toerseizoen 2013 is weer ten einde. We kunnen met een meer dan voldaan gevoel terugkijken op het afgelopen jaar. Het koude begin is moeder natuur allang weer vergeven. Mede door de vele zomerse dagen met veelal tropische temperaturen. Onze wegkapiteins (en niet te vergeten de boskapitein van onze die-hard MTB groep!) hebben hun best gedaan om prachtige routes uit te stippelen. We hebben er wederom met z'n allen een gezellig jaar van gemaakt.

Fietsen in de winter

De winter doet nu zo langzamerhand echt zijn intrede in het mooie Gelderland, maar dat mag velen van ons niet weerhouden om toch op de fiets te stappen. Op de MTB of in één van de twee winter weggroepen de zaterdagdagen weer op een sportieve manier doorbrengen. We vermaken ons ieder op onze eigen manier.

De rood-oranje-geel-bruingekleurde bomen laten hun bladeren vallen, maar wij bikkelen stevig, dapper en vol goede moed over het ritselende blad. Nog even en dan trotseren we weer de wollige wintervlokken, ofwel de sneeuw die het landschap zo sprookjesachtig wit kleurt. Helaas ook weer de tijd van klappertanden, koude ledematen, gladheid en meer kans op lekke banden. Uiteraard zal dat het fietsplezier nog altijd niet remmen. Spelen in de sneeuw en slingerend tussen bomen door op de MTB. Of juist wat meer kilometers maken. Bikkelen tegen de ijzige winterse wind in en vervolgens met wind in de rug weer teruggeblazen worden naar het clubhuis.

Koude dagen, warme harten

De verdere "cooling down" door het bier dat staat te

Het is goed dat er vragen gesteld worden, dat houdt ons alert, maar lastig voor ons om ter plekke te beantwoorden. En voor de aanwezigen niet direct onderhoudend. Misschien kunnen we afspreken dat vragen voor de ALV schriftelijk ingediend worden. Zodat we op de avond van de vergadering de antwoorden kunnen geven. Juist door de vragen eerder te stellen kunnen eventuele veranderingen die misschien nodig zijn doorgevoerd worden.

Wij zouden het prettig vinden dit bij de volgende ALV als standaard te mogen invoeren. Natuurlijk blijven beleidsvragen aangaande rekening en begroting op de avond zelf welkom.

Vragen hoeven niet altijd tot een vergadering opgespaard te worden, het hele jaar zijn we beschikbaar om vragen te beantwoorden. Dus als er iets is waar je graag iets van wil weten mail dan naar penningmeester@tcw79.nl

We gaan er weer een jaar tegen aan, allen bedankt voor het vertrouwen en fijne feestdagen.

Marijke van den Berg en Cisca Noy

wachten, of de "warming up" voor de thee-, chocomel- of glühweinliefhebbers. Weer opwarmen, niet alleen door de verwarming en de drank. Vooral door de gezelligheid met elkaar. Het "warme TCW-gevoel" is misschien een meer passende benaming. Wat er ook gebeurt onderweg, we helpen en wachten op elkaar. Op elkaar vertrouwen en kunnen bouwen. Soms ook in letterlijke zin, want er wordt onderling heel wat aan fietsen geknutseld.

Dit gevoel van "iedereen hoort erbij", "je bent nooit alleen", "samen delen" en "aan elkaar denken" is misschien ook wel te benoemen als het kerstgevoel. Met dit "kerstgevoel" zit het bij TCW dus wel goed.

Kerstboodschap

Namens de redactie fijne feestdagen gewenst. Vergeet niet dit warme gevoel van "naastenliefde" te verspreiden. Zeker de koude en donkere dagen voor kerst. Dan kunnen we het met z'n allen misschien nog nét een stukje warmer hebben. Op een mooi nieuw jaar met veel en vooral veilig fietsplezier.

Linda Persoon

van de Wetering *tweewielers bv*

Harnjesweg 86

6706 AV Wageningen

Telefoon 0317 - 41 29 02

www.vandeweteringfietsen.nl • info@vandeweteringfietsen.nl

Het adres voor fietsen van het merk

Gazelle

koga **miyata**
THE QUALITY PEOPLE IN CYCLING

Indien onbestelbaar retour: TCW,

Nieuwe fiets via de werkgever?

Het gaat stoppen , maar in 2014 kan het nog!

Denk ook eens aan het Duitse merk Gudereit

Hele goede fietsen met goede onderdelen
en goede onderdelengroepen.
bovendien zijn ze lichter en rijden lichter.
terwijl de prijzen gelijk of veel lager zijn dan Hollandse fietsen

Zo heb je al een fiets met Nexus 8 premium naaf voor
€ 559.00 euro en een fiets met rohloff naaf vanaf 1999.00 euro.
of met alfine 11 naaf vanaf 999.00 euro.

Deze fietsen zijn echt de moeite waard om eens te bekijken.
Verschillende TCW leden gingen je al voor.

Kijk daarom op de site www.gudereit.nl
en www.mastbergen.nl

Natuurlijk altijd speciale prijzen voor TCW-leden
bij jouw eigen clubsponsor.

Wil je een folder dan kun je die downloaden op de site
of loop even bij ons binnen in Renkum voor de 2014 folder en prijslijst.

Mastbergen fietsen, Gudereit fietsen Nederland.
Dorpsstraat 56 Renkum

SportlineSX-30 €699,00

SportlineSX-45 €849,00

SportlineSX-75 €1049,00

